

TONORUM COMMUNIIUM

IUXTA RITUM ORDINIS PRÆDicatorum

REGULÆ

IUSSU

CAPITULI GENERALIS ANNO 1961

BONONIÆ CELEBRATI

CONFECTÆ

ET

A REV.MO PATRE MAGISTRO GENERALI

FR. ANICETO FERNANDEZ

APPROBATÆ

ROMÆ

AD SANCTÆ SABINÆ

MDCCCCLXV

Printed by DESCLÉE & Co, Tournai (Belgium)

All rights reserved

NOS
FRATER ANICETUS FERNANDEZ

S. THEOLOGIAE PROFESSOR
AC TOTIUS ORDINIS FR. PRÆDICATORUM
HUMILIS MAGISTER GENERALIS
ET SERVUS

Institutum nostrum Liturgicum mandatum regulas totius cantus nostri simplificandi a Capitulo Generali Bononiæ anno 1961 celebrato sibi datum sedulo exsecutum est (*Acta*, n. 160). Consultis enim, uti iussum erat, decem circiter cantus Ordinis peritis, e diversis Provinciis desumptis, opusculum præparavit, quod, audito Consilio Nostro Generalitio, approbavimus et nunc læto animo Ordini offerimus. Adhibitis tonorum communium regulis nunc approbatis, facilius nobis erit simul cantare sive cum aliis viris ecclesiasticis sive cum fidelibus actiones liturgicas in ecclesiis nostris participantibus, cum hæ regulæ iam dudum in Ecclesia in usu sint.

Cum regulæ præfatæ, propter consuetudinem diversam, in rem deductæ primo tempore molestiam afferre possint, huic libello addita sunt psalmi et canticum ad Completorium canenda, adhibitis litteris crassioribus et inclinatis, quibus significetur quomodo verba, secundum novas regulas, ad formulas tonorum aptanda sint. Ut commoditati Fratrum faveatur et devotioni, eiusdem adminiculi usus fit in Officio Hebdomadæ Sanctæ nuperrime a nobis edito. In iisdem libris insuper rhythmus cantus, secundum voluntatem eiusdem Capituli Generalis, clarius indicatur (*Acta*, n. 162; cfr. *Acta Cap. Gen.* 1962, n. 136).

Fieri potest ut nonnullis Fratribus modus ac ratio cantandi secundum regulas nunc publici iuris factas non ex omni parte placeat. Hi meminerint verba quæ Venerabilis Magister Humbertus de Romanis, unitatem Officii ecclesiastici assecutus, Ordini scripsit :

« Sciatis etiam quod voluntatum fratrum circa prædictum fuit officium tam diversa petentium varietas, quod impossibile fuit in ipsius ordinatione satisfacere voluntatibus singulorum; propter quod quilibet vestrum ferre debet patienter, si fortassis occurrerit ei aliquid in ipso officio suæ sententiæ minus gratum » (B. Humberti de Romanis Opera de Vita Regulari, *ed.* J. J. Berthier, Vol. II, 503).

Regulæ de quibus agitur statim in praxim deduci possunt, certe autem ab initio anni scholastici 1965-1966 servandæ sunt.

Accipite igitur, Fratres carissimi, has regulas, et, servata apta tonorum ratione atque plena vocum concordantia, Dominum sine intermissione laudate et pro totius mundi salute interpellate.

Datum Romæ, ad Sanctæ Sabinæ, dominica in Quinquagesima, die 28 februarii anno Domini 1965.

Fr. ANICETUS FERNANDEZ, O. P.
Magister Generalis

L. ✠ S.
Prot. Num. 76/65 EDL

Fr. EMMANUEL MEZZINA, O. P.
A secretis

TONORUM COMMUNIIUM REGULÆ

In cantandis iis quæ tonorum communium normis reguntur, qui cantat ipse varia verba textus ad formulas melodicas toni fixas adaptare debet. Quod recte fieri non potest, nisi et formulæ toni, et regulæ secundum quas verba ad illas adaptanda sunt, probe noscantur. Cum autem inchoatio et flexa aptatu faciles esse soleant, formulæ finales, seu clausulæ (mediatio, terminatio) difficultates in adaptatione verborum non raro afferunt. Primo ergo tractandum est de ipsis regulis concordantiarum melodiæ cum textu in clausulis. Deinde de formulis, tum tonorum psalmorum et canticorum, tum aliorum tonorum communium Missæ et Officii.

ARTICULUS I

REGULÆ CONCORDANTIARUM MELODIÆ CUM TEXTU IN CLAUSULIS

§ I. DE CLAUSULIS MELODICIS EARUMQUE STRUCTURA

Omnes fere clausulæ in tonis communibus usurpatæ ad duo genera reduci possunt, prout uno vel duplici accentu melodico constant. Clausulæ unius accentus duabus notis essentialibus constant, elevationis scilicet et remissionis (/ .); et clausulæ duplicis accentus quattuor notis (2×2) : duabus scilicet acutis quarum singulas sequuntur singulæ notæ remissionis (/ . / .).

In clausulis vero, a tenore ad accentum gressus fit tum directe, id est absque nota præparante, tum sub una, duabus vel tribus notis aut neumis præparationis; in quo altero casu prima nota præparationis fere semper fit infra tenorem, prima autem neuma præparationis est descendens.

Ex dictis facile dignoscitur utrum uno an duplici accentu regulariter constet unaquæque clausula :

a) Unico accentu constant :

omnes duarum notarum clausulæ :

II

Laudá-te pú-e-ri Dómi-num,

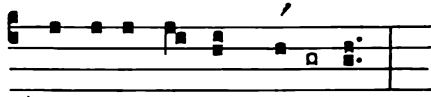
clausulæ prolixiores, quarum prima nota est *infra* tenorem :

IV

Laudá-te pú-e-ri Dómi-num,

clausulæ prolixiores, quarum prima neuma est descendens :

IIIa

Laudá-te no-men Dómi-ni.

b) Duplici accentu constant :

clausulæ prolixiores, quarum prima nota est *supra* tenorem :

I

Laudá-te pú-e-ri Dómi-num,

clausulæ prolixiores, quarum prima neuma est ascendens :

VII

Et exsultá-vit spí-ri-tus me- us,

In tonis *infra*, art. 2 et 3, descriptis indicatur structura singularum clausularum. Excipiuntur a regula tantum mediatio toni peregrini, et mediatio toni epistolæ et evangelii.

§ II. DE CONCORDANTIA MELODIÆ CUM TEXTU

REGULA UNICA : Unico accentui melodico (vel duobus accentibus melodicis) respondere debent ultimus (vel duo ultimi) accentus latini textus. Singulis vero notis accentum præparantibus singulæ syllabæ, prout occurrunt, tribuantur, sine acceptione qualitatis vel accentus.

Post unumquemque accentum una nota accidentalis seu « superveniens » (nota excavata σ) haberi potest, nempe si dictio sit dactylica ¹, at non nisi una. Unde :

a) **Unius accentus** clausulæ duabus vel tribus ad summum syllabis constituuntur :

b) **Duplicis accentus** clausulæ, ubi semper duplex pars distingui debet, quatuor syllabis vel ad summum sex constituuntur :

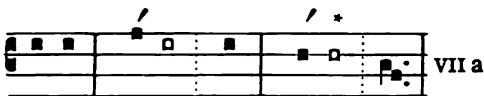
Exempla concordantiarum melodix cum textu iuxta regulas hic et infra expositas inveniuntur suis locis.

§ III. DE SYLLABIS SUPERVENIENTIBUS

In clausulis dactylicis, syllaba superveniens cantari debet in eadem chorda ac sequens syllaba :

¹ Notandum quod in omnibus hisce regulis verba *spondeus* et *dactylus* non in sensu prosodico sed tonico usurpantur; unde spondeus habetur pro *paroxytonus*, et dactylus loco *proparoxytonus*.

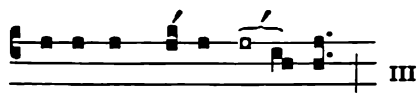
excepto, in ultimo accentu,
casu semitoni descendentis
(*do-si b, fa-mi*) :

Quæ regula servanda est etiam in « supervenientibus anticipatis ». In clausulis enim ubi pænultimo loco adest *clivis*, ipsa dactylicæ dictionis pænultima syllaba sibi hanc pænultimam neumam adsciscit; tunc ipsi syllabæ acutæ tribuenda est nota superveniens, quæ ideo « superveniens anticipata » vocatur, et indicatur signo , quod et neumam et ipsam notam supervenientem afficit.

non commo-vé-bi-tur.

Dómi-nus De-us Isra-el,

§ IV. DE QUIBUSDAM CLAUSULIS SYLLABICIS

a) In prolixioribus verbis, **secunda syllaba** tonicum accentum antecedens secundario afficitur accentu; huic syllabæ tribui debet, casu requirente, accentus clausulæ melodicæ : *béne*díctus, *miséric*rdia.

b) Item, **ultima dactylici verbi syllaba** secundario accentu afficitur, cui, casu requirente, tribuitur accentus melodicus : *gén*uá, *órd*iném.

c) Quando desinit textus in **monosyllabica voce** :

1º ultimus accentus, in hoc casu, est accentus dictionis quæ præcedit, si hæc spondaica est : v.g. *ingré*ssus sum, *indú*tus est ;

2º si vero dictio hæc dactylica est, ultimus accentus censendus est in ultima syllaba dactyli (accentus secundarius) : v.g. *gén*uá te, *viví*ficá me ;

3º si tamen textus desinit cum duabus monosyllabis, ultimus accentus censendus est in priore monosyllaba : v.g. *mandá*vit *dé* te.

Alitè dices : monosyllabica vox in ultimo loco posita semper accentu privatur. Unde cum hæc spondeum sequitur, ambo simul efficere putantur dactylum : v.g. *Fáctus sum* = *Dóminus* ; cum autem dactylum sequitur, ambo simul efficere censentur dispondeum : v. g. *génui te* = *Déus méus*.

d) Omnes **hebraicæ dictiones** habendæ sunt perinde ac si latina verba essent, et ideo in pænultima vel antepænultima syllaba acuuntur.

e) Inde, in **omnibus clausulis monosyllabicis vel hebraicis**, tam in mediationibus quam in terminationibus, modulatio solita integra servatur :

Dó- mi-no	me-	o.
vo-vit De- o	Ia-	cob.
De-us	Is- ra-	el.
man-dá-vit	de	te.

§ V. DE CLAUSULIS ABBREVIATIS RATIONE TEXTUS DEFICIENTIS

Quando pro clausula integra deest numerus sufficiens syllabarum in textu, tam in mediationibus quam in terminationibus, hæc tantum pars clausulæ adhibetur cui textus aptari potest, servatis regulis, omissis primis notis :

Qui fa-cit hæc.	Bonus es tu.	Et tímu- i.
Et salva me.	Laus Isra-el.	Et ré-liqua.

TONI PSALMORUM ET CANTICORUM

DE PARTIBUS PSALMODIÆ

Psalmus quilibet sicut et canticum cum antiphona cantandus, in ipso modo antiphonæ cantari debet.

Tot sunt enim toni regulares psalmorum, quot modi cantionum, id est octo, quibus adiungendi sunt toni speciales, ut infra notatur, pp. 28-29.

In singulis tonis habentur *inchoatio*, *tenor*, *flexa* (si in versiculo locus sit flexæ), et *clausulæ*, quarum prior seu *mediatio* in medio versiculo, id est in primæ distinctionis fine, altera seu *terminatio* in fine secundæ distinctionis invenitur.

I. INCHOATIO. — Inchoatio est melodix incisio quæ, initio psalmi, finem antiphonæ cum tenore coniungit.

Pro inchoatione cuiusque toni regula est, ut syllabæ textus aptentur singulis notis vel neumis cantus prout obveniunt.

Psalmi intonandi sunt a Cantore cum inchoatione proprii toni, ad omnes Horas, etiam in Officio feriali vel pro defunctis. Versiculi sequentes incipiuntur recto tono in chorda tenoris.

Si duo vel plures psalmi, vel plures eiusdem psalmi divisiones substant eidem antiphonæ, etiamsi dicendi sunt sub distinctis *Gloria Patri*, non fit nova intonatio in initio cuiusque psalmi vel divisionis, sed tantum in primo versu primi psalmi qui sequitur antiphonam.

In canticis *Benedictus* et *Magnificat*, inchoatio fit ad singulos versus, etiam in Officio feriali vel pro defunctis. Intonatio primi versus *Magnificat*, propter eius brevitatem, in primis inchoationis notis fit, absque mediationis modulatione.

Quando antiphona ante psalmum est tantum inchoanda, si prima eius verba sunt eadem ac prima verba psalmi et ex ipso psalmo desumpta, Cantor psalmum incipere debet in chorda tenoris, ab eo verbo in quo desinit inchoatio antiphonæ.

Si antiphona integro primo versu psalmi constat, Cantor hebdomadæ incipit psalmum cum inchoatione a secundo versu :

Chorus :

Ant. Di-xit Dómi-nus * Dó-mi-no me- o : Se-de a dextris me- is :

Cantor :

Chorus :

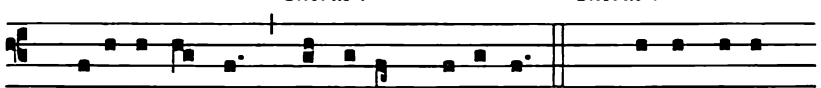

Ps. Donec po-nam in-imí-cos tu- os * sca-béllum pedum tu-ó-rum.

Si antiphona constat priore parte primi versus usque ad asteriscum, chorus statim prosequitur verba psalmi, Cantore hebdomadæ præeunte :

Chorus :

Chorus :

Ant. Be-á-ti omnes * qui timent Dómi-num. *Ps.* qui ámbu-lant...

2. TENOR. — Tenor ex omnibus notis constat quæ, tum post inchoationem usque ad mediationem, tum a mediatione usque ad terminationem, et quidem uno spiritu nisi occurrat flexa, concinuntur.

3. FLEXA. — Si longior est prior pars versiculi, dividitur semiclausula quam *flexam* vocant, quia ad ducendum spiritum vox paululum flectit atque quiescit.

Flexa regulariter fit demittendo vocem ad tonum vel semiditonum, secundum chordam tenoris, ut infra notatur per singulos tonos; unico semper constat accentu, et vox deprimenda est in ultima syllaba, ac etiam in pænultima si dictio sit dactylica.

4. MEDIATIO. — Unica est mediatio in quolibet tono. Pro canticis vero *Benedictus* et *Magnificat*, in singulis tonis, usurpatur mediatio solemnisi, magis ornata.

5. TERMINATIONES. — In plerisque tonis habentur variæ terminationes seu differentiæ, quæ respective respondent variis incisionibus melodicis quibus antiphonæ inchoantur, ita ut ex fine versiculi facilius evadat transitus ad antiphonam, quando resumenda debet.

In eodem tono unaquæque differentia designatur per litteram ultimæ notæ suæ respondentem et cum ipso modo antiphonæ inscriptam : id est A pro *la* ; B pro *si* ; C pro *ut* ; D pro *re* ; E pro *mi* ; F pro *fa* ; G pro *sol* ; maiusculam, quando respondet chordæ finali modi ; secus minusculam. Cum utraque differentia tertii toni in eadem nota « a » terminetur, distinguuntur per numerum litteræ adiunctum : III a, III a².

Insuper, conveniens terminatio semper in fine antiphonæ notatur sub litteris : E u o u a e (= *sæculorum. Amen*).

3. *Exempla terminationum :*

art. I, § II { sede a dex- tris me- is.
annuntiabit pó- pu- lo su- o.
sapiénti- æ ti- mor Dó-mi- ni.
in sæ- cu- lum sæ- cu- li.
scabellum pe- dum tu- ó- rum.

§ IV { b) vi- ví- fi- ca me.
c) { I me- a lau- dá- bunt te.
2 lucife- rum gé- nu- i te.
3 a sæ- cu- lo tu es.
d) { vo- vit De- o Ia- cob.
ór- di- nem Mel- chí-se- dech.

4. *Usus differentiarum :*

Terminatio *D* adhibetur : 1) quando antiphona incipit in *ut* grave; 2) quando antiphona incipit in *fa*, et in notis inferioribus facit melodiam, non statim ascendendo in *la* :

Ps. E u o u a e. Ant. Col- lí- gi- te. * Coepé- runt. Pa- ter. *

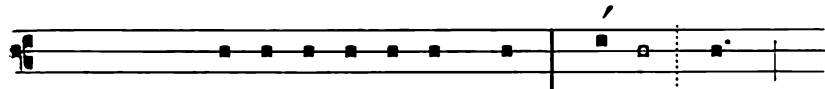
§ II. DE PSALMIS SECUNDI TONI

1. *Mediatio unico accentu constat; terminatio vero unico accentu cum una syllaba præparationis :*

S e-cúndus tonus sic inci-pit, et sic flécti-tur, ⁂ et sic

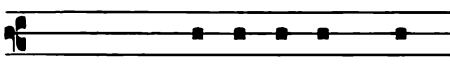

 me-di- á- tur : * atque sic fi-ní- tur.

2. *Exempla mediationum :*

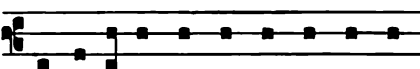

				
§ II	{	Dóminus a dex- tris	tu-	is :
		Magna ó- pe- ra	Dó-mi-	ni :
		implé- bit ru-	í-	nas :
	b)	in splendóri- bus san-	ctó-	rum :
	{	propter quod lo-	cú- tus	sum :
§ IV	c)	in furóre tuo ár- gu-	as	me :
	3	Angelis suis man- dá- vit	de	te :
	d)	captivi- tá- tem	Sí-	on :
		oblítus fúero tu- i, Ie-	rú- sa-	lem :

3. *Exempla terminationum :*

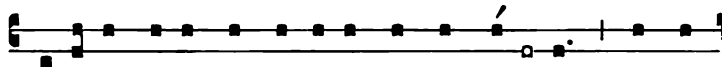
		1	/	
				
§ II	{ sede a dex- annuntiabit pó- sapiénti-æ ti- in sæ- cu- scabéllum pe- dum	tris lo mor lum tu-	me- su- Dó-mi- sæ- cu- ó- rum.	is. o. ni. li. me. te. te. es. cob. dech.
§ IV	b) vi- vi- { 1 me- a c) { 2 lucífe-rum gé- { 3 a sæ- cu- d) { vo-vit De- { ór-di- nem	fi- lau- nu- lo o Mel-	ca dá-bunt i tu Ia- chí-se-	me. te. te. es. cob. dech.

4. *Mediatio sollemnis unico accentu constat, cum tribus syllabis præparationis :*

	3	2	1	/
				
Ma-gní-ficat				
Et ex- sultávit	spí-	ri-	tus	me- us :
Qui-a fecit mihi	ma-	gna	qui	po-tens est :
Be- ne-díctus Dómi-	nus	De-	us	Is-ra-ël :
Ad fa- ciéndam misericórdiam cum	pá-	tri-	bus	no- stris :
Et tu, puer, prophéta Altís-	si-	mi	vo-	cá-be- ris :
Gló-ri- a	Pa-	tri,	et	Fí-li- o :
Sic- ut erat in principio,	et	nunc,	et	sem- per :

§ III. DE PSALMIS TERTII TONI

1 *Mediatio duplici accentu constat; terminatio vero unico accentu cum una syllaba (a) vel duabus syllabis (a²) præparationis :*

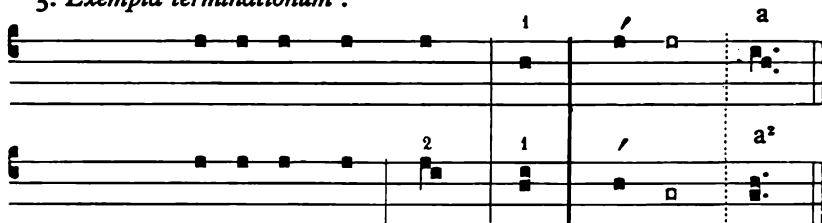
T érti-us tonus sic inci-pit, et sic flécti-tur, ⁊ et sic

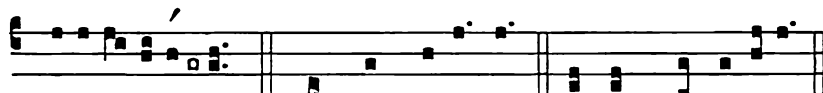
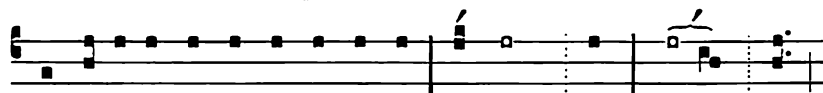
me-di-á-tur: * atque sic fi-ní-tur. atque sic fi-ní-tur.

2. *Concordantia melodiæ cum textu in mediatione huius toni exemplis p. 13 datis illustrari potest.*

3. *Exempla terminationum :*

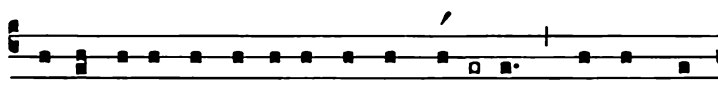
§ II	{	sede a	dex-	tris	me-	is.
		annuntiábit pó-	pu-	lo	su-	o.
		sapiénti-æ	ti-	mor	Dó- mi-	ni.
		in sá-	cu-	lum	sá- cu-	li.
§ IV	{	scabéllum pe-	dum	tu-	ó-	rum.
		vi-	ví-	fi-	ca	me.
		me-	a	lau-	dá- bunt	te.
		lucífe-rum	gé-	nu-	i	te.
c)	{	a sá-	cu-	lo	tu	es.
		vo-vit	De-	o	Ia-	cob.
		ór-di-	nem	Mel-	chí- se-	dech.

4. *Usus differentiarum :*Terminatio *a* adhibetur quando antiphona non incipit in *mi* :Ps. E u o u a e. *Ant.* Salva nos. * Magna ó-pe-ra Dómi-ni. *Terminatio *a*² adhibetur quando antiphona incipit in *mi* gravi :Ps. E u o u a e. *Ant.* Dum comple-réntur. * Hæc est quæ nescívit. *5. *Mediatio solemnis duplici accentu constat :*

Ma-gní-ficat			
Et ex-sultávit	spí-ri-	tus	me-us :
Qui-a fecit mihi	ma-gna	qui	pot-ens est :
Be-ne-díctus Dóminus,	De-us	Is-ra-	ël :
Ad fa-ciéndam misericórdiam cum	pá-tri-	bus	no-stris :
Et tu, puer, prophéta Altíssi-	mi	vo-	cá-be-ris :
Gló-ri-a	Pa-tri,	et	Fí-li-o :
Sic-ut erat in princípio, et	nunc,	et	sem-per :

§ IV. DE PSALMIS QUARTI TONI

1. *Mediatio unico accentu constat, cum duabus syllabis præparationis ; terminatio vero unico accentu, cum tribus syllabis præparationis :*

Q

uartus tonus sic inci-pit, et sic flécti-tur, ⁊ et sic mé-

Differentiæ :   *E*   *A*

di-á- tur : * atque sic fi- ní- tur.   atque sic fi-ní- tur.

2. *Exempla mediationum :*

2   1   /

§ II {   Dóminus a   dex-   tris   tu-   is :
                  Magna ó-   pe-   ra   Dó-mi-   ni :
                  implé-   bit   ru-   í-   nas :
   b)   in splendóri-   bus   san-   ctó-   rum :
   c) {   propter   quod   lo-   cú- tus   sum :
                  2   in furóre tuo   ár-   gu-   as   me :
   d) {   3   Angelis suis man-   dá-   vit   de   te :
                  captivi-   tá-   tem   Si-   on :
                  oblítus fuéro tu-   i,   Ie-   rú- sa-   lem :

3. *Exempla terminationum :*

3   2   1   /   *E*

§ II {   sede   a   dex-   tris   me-   is.
                  annuntiábit   pó-   pu-   lo   su-   o.
                  sapiénti-   æ   ti-   mor   Dó- mi-   ni.
                  in   sæ-   cu-   lum   sæ- cu-   li.
                  scabéllum   pe-   dum   tu-   ó- rum.
   b)   vi-   ví-   fi-   ca   me.
   c) {   me-   a   lau-   dá-   bunt   te.
                  2   lucífe-   rum   gé-   nu-   i   te.
                  3   a   sæ-   cu-   lo   tu   es.
   d) {   vo-   vit   De-   o   Ia-   cob.
                  ór-   di-   nem   Mel-   chí- se-   dech.

			3	2	1	/	A
§ II	{	sede	a	dex	tris	me-	is.
		annuntiabit	pó-	pu-	lo	su-	o.
		sapiénti-	æ	ti-	mor	Dó-mi-	ni.
		in	sæ-	cu-	lum	sæ-cu-	li.
		scabéllum	pe-	dum	tu-	ó-	rum.
b)			vi-	vi-	fi-	ca	me.
§ IV	{		me-	a	lau-	dá- bunt	te.
c)	{	lucífe-	rum	gé-	nu-	i	te.
	2			cu-	lo	tu	es.
d)	{	vo-	vit	De-	o	Ia-	cob.
	3	ór-	di-	ne.n	Mel-	chí- se-	dech.

4. *Usus differentiarum :*Terminatio *E* adhibetur quando antiphona desinit in nota *mi* gravi :

Ant. Qui timet Dóminum * ..... cu-pit ni-mis. *Ps.* E u o u a e.

Ant. Fi-dé-lis Dóminus * ..... opé-ribus su- is. *Ps.* E u o u a e.Terminatio *A* adhibetur quando antiphona desinit in nota *la* acuta :

Ant. Si quis si-tit, * ..... flu-ent aquæ vi-væ. *Ps.* E u o u a e.

Ant. Multa bona ó-pe-ra * ..... me occí-de-re? *Ps.* E u o u a e.

5. *Mediatio solemnus unico accentu constat, cum tribus syllabis præparationis :*

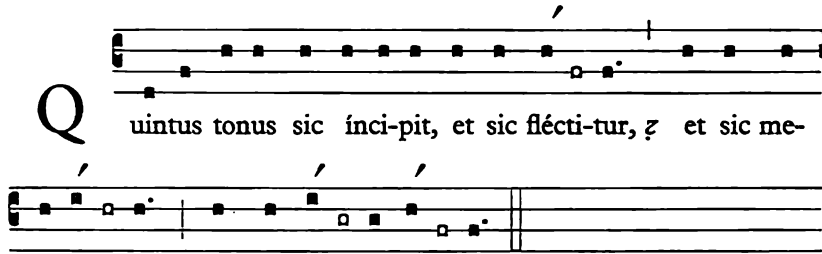
		3	2	1	/	
<p>Ma-gní-ficat Et ex-sultávit Qui-a fecit mihi Be-ne-díctus Dómi- Ad fa-ciéndam misericórdiam cum Et tu, puer, prophéta Altís- Gló-ri-a Sic-ut erat in princípio,</p>		spí- ma- nus	ri- gna De-	tus qui us	me- po-tens Is-ra-	us : est : el : stris : ris : o : per :

§ V. DE PSALMIS QUINTI TONI

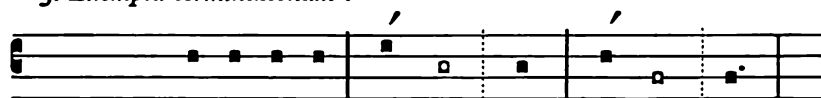
1. *Mediatio unico accentu constat ; terminatio vero duplici :*

Q uintus tonus sic inci-pit, et sic flécti-tur, ⁊ et sic me-

di- á- tur : * atque sic fi-ní- tur.

2. *Concordantia melodiæ cum textu in mediatione huius toni exemplis p. 16 datis illustrari potest.*

3. *Exempla terminationum :*

§ II {	sede a	dex-	tris	me-	is.
	annuntiábit	pó- pu-	lo	su-	o.
	sapiéntiæ	ti- mor	Dó-mi-	ni.	
	in	sæ- cu-	lum	sæ- cu-	li.
	scabéllum	pe- dum	tu-	ó-	rum.
a)	et congre-	ga-	ti-	ó-	ne.
b)	longitúdi-	nem	di-	é-	rum.
§ IV {	lábia	me- a	lau-	dá- bunt	te.
c) {	2 luciferum	gé-	nu-	i	te.
3	a	sæ- cu-	lo	tu	es.
d) {	vovit	De-	o	Ia-	cob.
	órdi-	nem	Mel-	chí- se-	dech.

4. *Mediatio sollemnis non datur.*

§ VI. DE PSALMIS SEXTI TONI

1. *Mediatio duplici accentu constat ; terminatio vero unico accentu cum duabus syllabis præparationis :*

S extus tonus sic inci-pit, et sic flécti-tur, ⁊ et sic

me- di- á- tur : * atque sic fi-ni- tur.

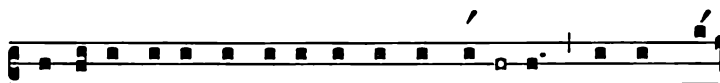
2. *Concordantia melodiæ cum textu in mediatione huius toni exemplis p. 13 datis illustrari potest.*

3. *Exempla terminationum :*

				2	1	/	
§ II		sede a	dex-	tris	me-	is.	
		annuntiábit pó-	pu-	lo	su-	o.	
		sapiénti-æ	ti-	mor	Dó- mi-	ni.	
		in sæ-	cu-	lum	sæ- cu-	li.	
		scabéllum pe-	dum	tu-	ó-	rum.	
b)		vi-	ví-	fi-	ca	me.	
§ IV		me-	a	lau-	dá- bunt	te.	
c)	1	lucífe-	rum	gé-	nu-	te.	
	2	a sæ-	cu-	lo	tu	es.	
	3	vo-	vit	De-	Ia-	cob.	
d)		ór-	di-	nem	Mel-	chí- se-	dech.

4. *Mediatio solemñs huius toni fit sicut in primo tono, p. 15.*

§ VII. DE PSALMIS SEPTIMI TONI

1. *Mediatio et terminationes duplici accentu constant :*

S

éptimus tonus sic inci-pit, et sic flécti-tur, ⁊ et sic me-

Differentiæ :

di-á- tur : * atque sic fi-ní- tur. atque sic fi-ní- tur.

2. *Concordantia melodíæ cum textu in mediatione huius toni exemplis p. 13 datis illustrari potest.*

3. *Exempla terminationum :*

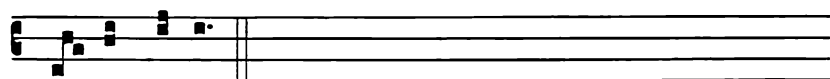
§ II {		sede a	dex-	tris	me-	is.	
		annuntiabit	pó-	pu-	su-	o.	
		sapiéntiæ	ti-	mor	Dó mi-	ni.	
		in	sæ-	cum	sæ-	cu-	
§ IV {	a)		pe-	dum	tu-	ó-	rum.
			ga-		ti-	ó-	ne.
	b)		nem	di-	é-	rum.	
			lábia	me-	a	lau-	dá bunt
	c) {	1	lucíferum	gé-	nu-	i	te.
		2		sæ-	cu-	lo	tu
	d) {	3	a	De-	o	Ia-	cob.
			vovit	nem	Mel-	chí-	se-

4. *Usus differentiarum :*

Terminatio *a* adhibetur quando antiphona incipit in nota *sol* et statim ascendit in notam *la*, vel in notam *si*, vel in notam *ut* :

Ps. E u o u a e. Ant. Ie-rú-sa-lem. * Virgo Ma-rí-a. *

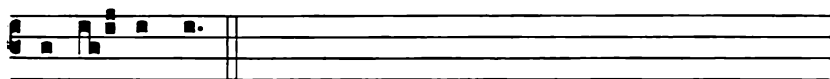

Trans-it pauper. *

Terminatio *d* adhibetur quando antiphona aliter incipit :

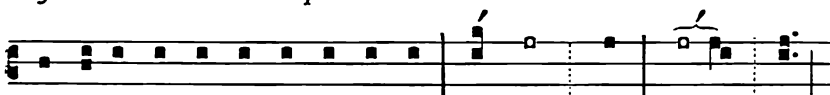

Ps. E u o u a e. Ant. Di-xit Dómi-nus. * Vo-ce me- a. *

Ex-ór- tum est. *

5. *Mediatio solemnns duplici accentu constat :*

Ma-gní-ficat

Et ex- sultávit

Qui-a fecit mihi

Be- ne-díctus Dóminus,

Ad fa- ciéndam misericórdiam cum

Et tu, puer, prophéta Altíssi-

Gló-ri- a

Sic- ut erat in principio, et

spí- ri- tus me- us :

ma- gna qui po- tens est :

De- us Is- ra- el :

pá- tri- bus no- stris :

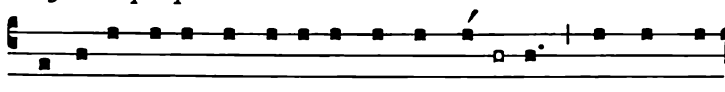
mi vo- cá- be- ris :

Pa- tri, et Fí- li- o :

nunc, et sem- per :

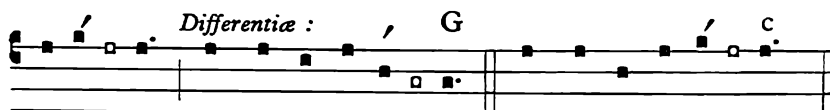
§ VIII. DE PSALMIS OCTAVI TONI

1. *Mediatio unico accentu constat ; terminatio vero unico accentu cum duabus syllabis præparationis :*

O

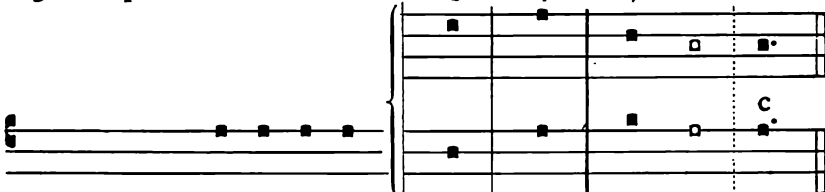
c-távus tonus sic inci-pit, et sic flécti- tur, ⁊ et sic me-

di-á- tur : * atque sic fi-ní- tur. atque sic fi-ní- tur.

2. *Concordantia melodiæ cum textu in mediatione huius toni exemplis p. 16 datis illustrari potest.*

3. *Exempla terminationum :*

§ II	{	sede a annuntiabit pó- sapiénti- æ in sæ- scabéllum pe- vi- me- lucife- rum a sæ- vo- vit ór- di-	dex- pu- ti- cu- dum ví- a gé- cu- De- nem	tris lo mor lum tu- fi- lau- nu- lo o Mel-	me- su- Dó mi- sæ- cu- ó- dá- bunt i tu Ia- chí- se-	is. o. ni. li. rum. me. te. te. es. cob. dech.
§ IV	{					
	b)					
	c)	{				
		I				
		3				
	d)					

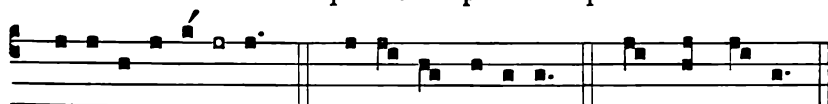
4. *Usus differentiarum :*

Terminatio G adhibetur quando antiphona incipit in alia nota ac *ut* acuta :

Ps. E u o u a e. Ant. Mi-se-ré-re. * Tu, Dómi-ne. * Ecce Vir-go. *

Terminatio c adhibetur quando antiphona incipit in nota *ut* acuta :

Ps. E u o u a e. Ant. Be- á- tus pópu-lus. * Lux de lu- ce. *

5. *Inchoatio et mediatio solemnes huius toni fiunt sicut in secundo tono, p. 17, sed loco clavis fa, legitur clavis ut.*

3. *Exempla terminationum :*

Is- raël poté-	stas	e-	ius.
Et colles sicut a-	gni	ó- vi-	um.
Sed nómini tuo	da	gló- ri-	am.
Non clamábunt in gúttu-	re	su-	o.
Ad- iutor eórum et protéctor	e-	ó- rum	est.
Et in sǽcula sæculó-	rum.	A-	meu.

§ X. TONUS IN DIRECTUM

Tonus in directum usurpatur pro omnibus quibuslibet psalmis, qui vel sine antiphona cantantur, ut in *Pretiosa* et in benedictione mensæ, vel cum antiphona quæ caret melodia, ut in delatione corporis defuncti ad tumulum.

Ambæ clausulæ unico accentu constant :

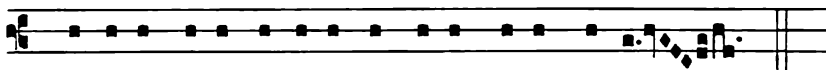
M iserére mei,	De-	us, * secúndum magnam	
...iniquitatibus con-	cép-tus	sum : * et in peccátis con-	tu- am.
...voluntáte tua,	Si-	on : * ut ædificéntur mu-	me- a.
		ri Ie-	rú-sa- lem.
Et ipse rédimet	Is- ra-	el : * ex ómnibus iniqui-	e- ius.
		tátibus	

TONI COMMUNES OFFICII ET MISSÆ

§ I. TONI VERSICULORUM

1. *Tonus sollemnis*

Hic tonus adhibetur in Vesperis, Laudibus et Completorio post hymnum, in Matutino ante Lectiones, et in Horis post responsorium. Melisma fit in ultima syllaba :

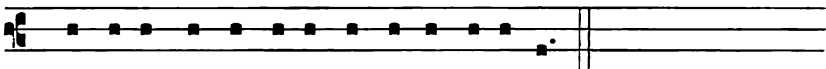
Ÿ. Ro-rá-te, cæ-li, dé-super, et nubes plu-ant iustum.

Ÿ. Vespertina orátio ascéndat ad te, Dó-mi-ne.

2. *Tonus simplex*

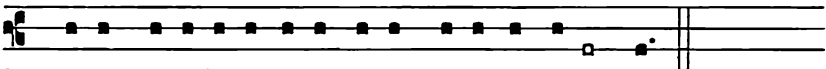
Hic tonus adhibetur ad memorias in Laudibus et Vesperis, ante Laudes, in Processionibus, et quotiescumque dicitur versiculus a sacerdote.

Clausula unico accentu constat :

Ÿ. Digná-re me laudá-re te, Virgo sacrá-ta.

Ÿ. Da mihi virtútem contra hostes tu-os.

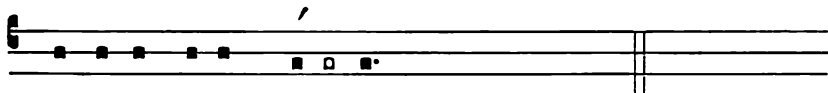

Ÿ. Fi-at mi-se-ri-córdi-a tu-a, Dómi-ne, super nos.

Ÿ. Quemádmódum sperávimus in te.

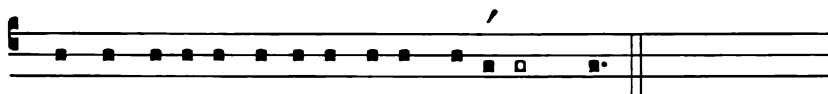
3. *Tono speciali* cantantur versiculi in Matutino ante lectiones in Triduo sacro et in Officio defunctorum.

Clausula unico accentu constat :

Ÿ. Exsúrge, Dómi-ne.

℞. Et iúdica causam me- am.

℞. Et sermó-nibus ó-di- i circumdedé-runt me.

Ÿ. Ab insurgéntibus in me.

§ II. TONUS CAPITULI

Capitula, pro sensu verborum, in duo, tria vel quattuor membra sunt dividenda. Alternatim fiunt duæ clausulæ, quæ hic flexio et elevatio vocantur, ita ut ultima sit flexio.

Ad punctum interrogativum in capitulo non fit specialis modulatio interrogativa.

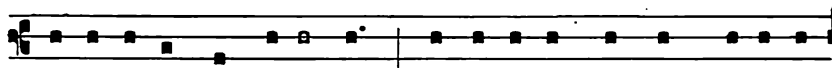
In fine respondetur *Deo grátias*.

N.B. In Collectario et Vespérali divisio textus capitulorum ad cantum adaptata est, ita ut elevatio ad duplex punctum (:), flexio vero ad signum ꝛ et ad punctum finale facienda sit.

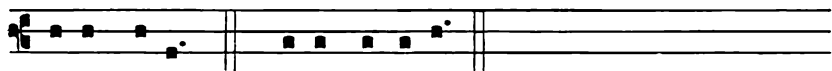
Utraque clausula unico accentu constat, elevatio autem cum duabus syllabis præparationis :

/ flexio

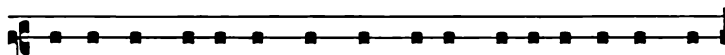
T u in no-bis es, Dómi-ne, ꝛ et nomen sanctum tu-um

2 1 / *elevatio*

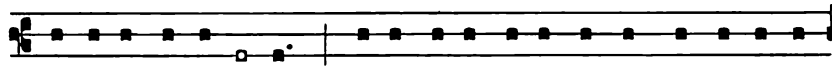
invo-cá-tum est super nos : ne de-re- línguas nos, Dómi-ne

/ *flexio*

De- us noster. R̃. De- o grá- ti- as.

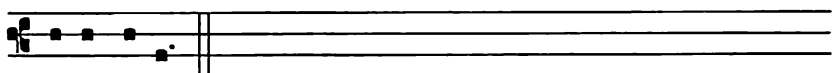
C u- i compa-rá-bo te vel cu- i assimi- lá-bo te,

/ *flexio*

fi- li- a Ie-rú-sa- lem? cu- i exæquábo te et conso- lá-bor

2 1 / *elevatio*

te, virgo fi- li- a Si- on? Magna est vel-ut ma-re contri-

/ *flexio*

ti- o tu- a.

§ III. TONI ORATIONUM

Corpus Orationis in duo, tria vel quattuor membra, pro sensu verborum, dividitur, alternando flexionem et mediationem seu elevationem. Istæ clausulæ ita disponuntur ut ultima sit elevatio.

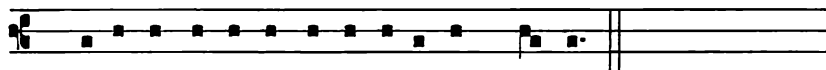
A. *Tonus sollemnis*

Hic tonus adhibetur ad Laudes, Missam et Vesperas.

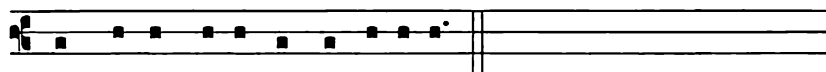
1. *Ante Orationem*

Dómi-nus vo-bís-cum. R̃. Et cum spí-ri-tu tu- o. O-rémus.

In choris Monialium et Sororum, loco *Dóminus vobiscum*, dicitur :

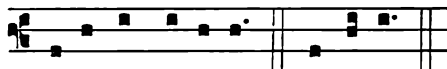

Ÿ. Dómi-ne, ex-áudi o-ra-ti-ó-nem me- am.

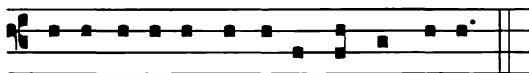
R̃. Et clamor me- us ad te vé-ni- at.

In Missis de Feria, a Feria IV Cinerum usque ad Cenam Domini exclusive, dicto *Orémus*, additur :

Flectámus génu- a. Le-vá-te.

In prædictis Missis, ante orationem super populum, dicto *Orémus*, additur :

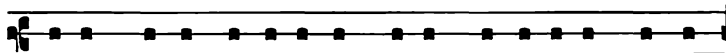

Humi- li- á-te cá-pi-ta vestra De- o.

2. Corpus Orationis

N.B. In Missali et Vespérali, flexio puncto cum virgula (;) vel signo ꝛ designatur; elevatio vero duplici puncto (:) significatur.

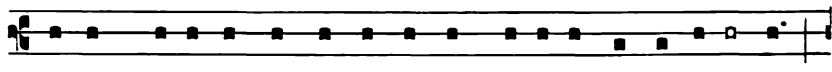
Flexio unico accentu constat, elevatio vero unico accentu cum duabus syllabis præparationis ; post flexionem statim reassumitur tenor fa :

D

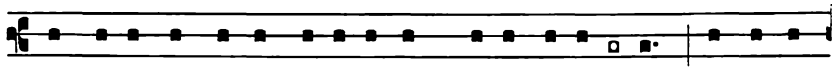
e- us, cu-ius ho-di-érna di-e præ-có-ni-um Inno-

2 1 / elevatio

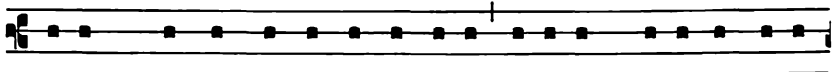

céntes Márty-res non loquéndó, sed mo-ri-én-do conféssi sunt :

/ flexio

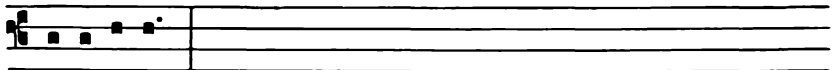

ómni- a in no-bis vi-ti-ó-rum ma-la mortí-fi-ca; ut fi-dem

tu-am, quam lingua nostra lóqui-tur, é-ti- am mó-ri-bus vi-ta

2 1 / elevatio

fa-te-á-tur :

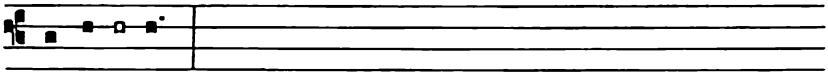
C

 óncede nos fámu-los tu-os, quæ-sumus, Dómi-ne
2 1 / *elevatio*

 De-us, perpé-tu-a mentis et córpo-ris sa-lú-te gaudé-re : et,

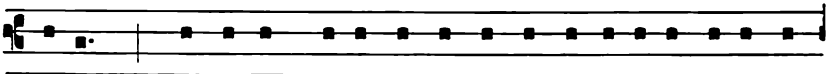

 glo-ri-ó-sa be-á-tæ Ma-rí-æ semper Vírg-inis intercessi-ó-ne,
/ *flexio*

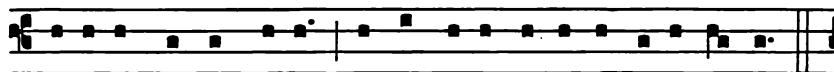
2

 a præ-sénti li-be-rá-ri tri-stí-ti-a; et æ-tér-na pérfru-i
1 / *elevatio*

 læ-tí-ti-a :
3. *Conclusio*

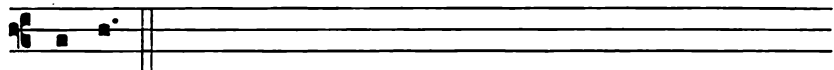
Conclusiones longæ eisdem legibus obediunt ; sed ultima incisio clausula propria utitur :

 Per (e-úndem) Dóminum nostrum Ie-sum Christum Fí-li-um

 tu-um, qui te-cum vi-vit et regnat in u-ni-tá-te (e-iúsdem)

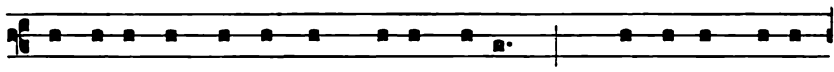

Spí-ri-tus Sancti, De-us, per ómni- a sæ-cu-la sæcu-ló- rum.

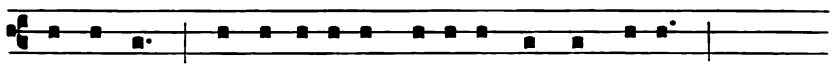

R̃. Amen.

Alia conclusio :

Qui vi-vis et regnas cum De-o Patre (vel: Qui te-cum vi-vit

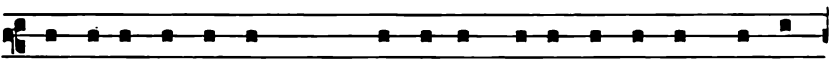

et regnat) in u-ni-tá-te Spí-ri-tus Sancti, De-us, etc.

Conclusiones breves (ad memorias) :

Per (e-úndem) Christum Dómi-num nostrum. R̃. Amen.

Qui vi-vis et regnas (vel : Qui te-cum vi-vit et regnat) per óm-

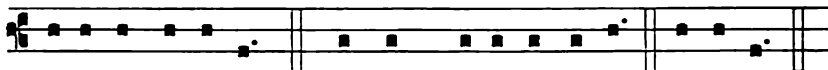

ni- a sæcu-la sæcu-ló- rum. R̃. Amen.

B. Tonus simplex

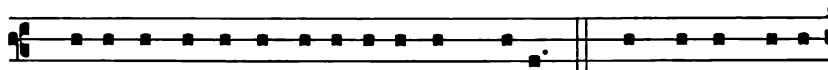
Hic tonus adhibetur ad Horas minores, et quotiescumque aliquæ aliæ Orationes quæ non sunt de corpore Officii cantandæ sunt.

1. Ante Orationem

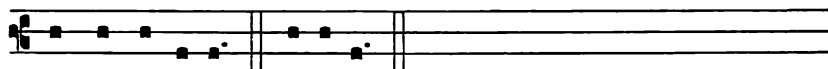

Dómi-nus vo-bíscum. R̃. Et cum spí-ri-tu tu-o. O-rémus.

In choro Monialium et Sororum, loco *Dóminus vobiscum*, dicitur :

Ÿ. Dómi-ne, ex-áudi o-ra-ti-ó-nem me-am. R̃. Et clamor me-us

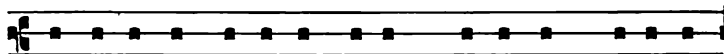

ad te vé-ni-at. Orémus.

2. Corpus Orationis

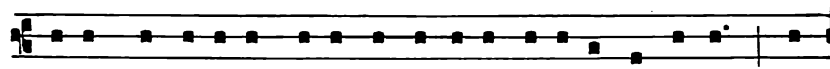
N. B. In libris cantus et Missali flexio signo ꝛ, elevatio vero duplici puncto (:) significatur.

Flexio unico accentu constat ; elevatio vero unico accentu cum duabus syllabis præparationis :

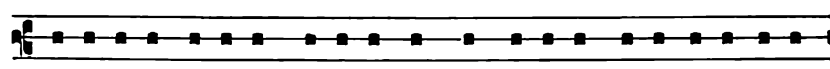

C oncé-de nos fámu-los tu-os, quæ-sumus, Dómi-ne

2 1 / elevatio

De-us, perpé-tu-a mentis et córpo-ris sa-lú-te gaudé-re : et,

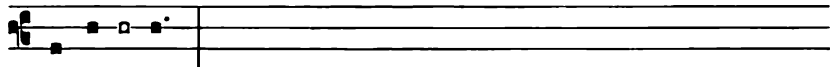
glo-ri-ó-sa be-á-tæ Ma-rí-æ semper Vírgi-nis intercessi-ó-ne,

flexio

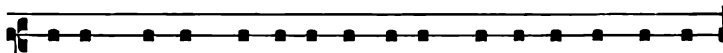
2

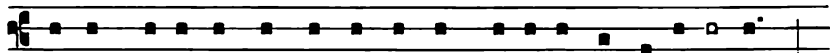
a præsénti li-be-rá-ri tri-stí-ti-a, ⁊ et æ-térna pérfru-i

1 / *elevatio*

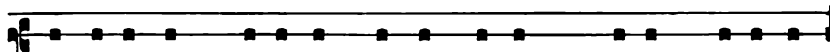
læ-tí-ti-a :

D

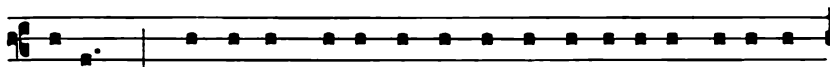
e-us, cu-ius ho-di-érna di-e præ-có-ni-um Inno-

2 1 / *elevatio*

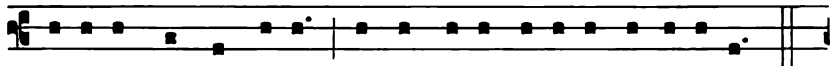
céntes Márty-res non loquéndó, sed mo-ri-éndó conféssi sunt :

3. *Conclusio*

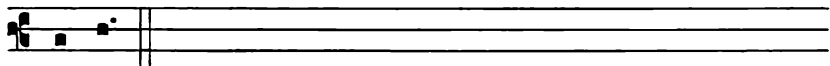
Per (e-úndem) Dómi-num nostrum Ie-sum Christum Fí-li-um

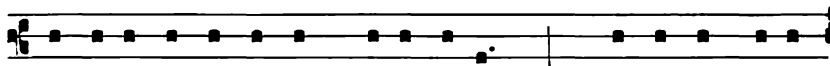
tu-um, qui te-cum vi-vit et regnat in u-ni-tá-te (e-iúsdem)

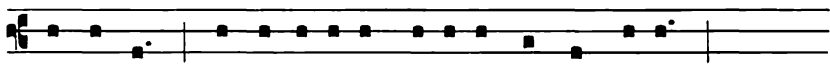
Spí-ri-tus Sancti, De-us, per ómni-a sǎcu-la sæ-cu-ló-rum.

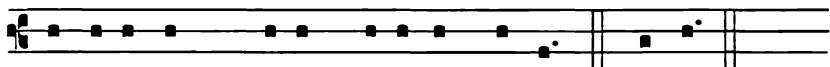
R̃. Amen.

Alia conclusio :

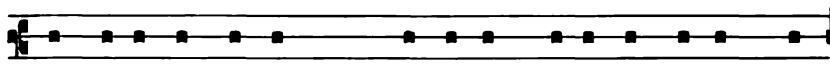
Qui vi-vis et regnas cum De- o Patre (*vel:* Qui te-cum vi-vit

et regnat) in u-ni-tá-te Spí-ri-tus Sancti, De-us, *etc.*

Conclusiones breves :

Per (e- undem) Christum Dómi-num nostrum. R̃. Amen.

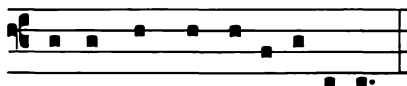
Qui vi-vis et regnas (*vel :* Qui te-cum vi-vit et regnat) per

ómni- a sæcu-la sæcu-ló-rum. R̃. Amen.

§ IV. TONUS LECTIONIS

1. Ad petendam benedictionem :

Iu-be, domne, bene-dí-ce-re.

Ante prandium vel cenam, et infra Lectionem in collatione, dicatur :

Be-ne-dí-ci-te.

Tomus Benedictionis constat duabus clausulis unius accentus :

Be-ne-dic-ti ó-ne perpé-tu-a be-ne-dí-cat nos Pa-ter æ-tér-nus.

2. Tono Lectionis cantantur Lectiones in Officio et in Missa, Martyrologium et Lectiones in mensa.

3. Lectiones dividuntur per versus aut sententias. Regulariter versus, pro tenore verborum, subdividitur in tres partes : post quarum primam fit *flexa*, post secundam *mediatio*, et post tertiam *terminatio*. Si sententia fuerit brevis, omittitur *flexa*; si brevior, omittitur etiam *mediatio*. Si autem longior fuerit, tunc iterari possunt *flexa* et *mediatio* alternatim.

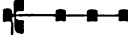

N.B. In *Officio Hebdomadæ Sanctæ*, non autem in Missali et Breviario, divisio textus ad cantum adaptata est, ita ut ad signum ζ *flexa*, ad duplex punctum (:) *mediatio*, ad simplex punctum (.) *terminatio* cantanda sit.

4. *Mediatio unico accentu constat, cum duabus syllabis præparationis :*

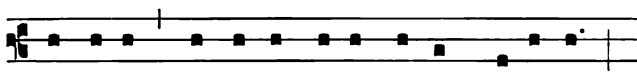
		<i>flexa</i>				2 1		<i>flexa</i>	
Ecce vénio	ci-	to,	et merces	me-	a	me-cum	est,		
Nullus stabit	contra	vos:...	quam calca-	tú-	ri	e-	stis,		
...qui evangelizas	Si-	on : ...	qui evangeli-	zas	Ie-	rú- sa-	lem :		
			...de ra-	dí-	ce	Ies-	se,		
				In	Hi-	spá-ni-	a :		
				Et	á-	li-	bi :		

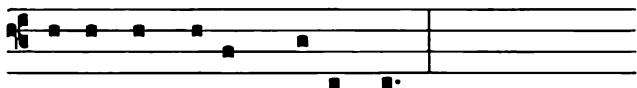
5. Terminatio unico accentu constat, cum una syllaba præparationis :

	1	/		
				
gráti-	a	ple-	na.	
translátus	ad	tú-	mu-	lum.
fi-li-	is	Is-	ra-	el.
misé-	ri-	cors		est.
et	non	á-	li-	us.
Ie-	sus	Chri-		stus.
a-	pud	te		est.

Si sententia quæ orationem rectam præcedit aut sententia quæ refertur est nimis brevis, v.g. unius tantum accentus, sententiæ sequenti aut præcedenti iungi potest :

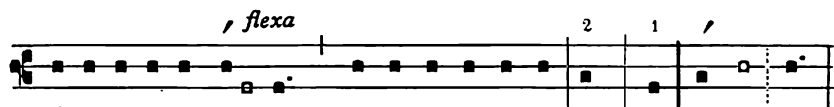

Et a- it : Gérmi-net terra herbam vi-réntem...

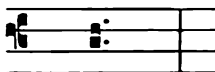
Di-xítque De-us : Fi-at lux.

6. *Terminatio interrogativa unico accentu constat, cum duabus syllabis præparationis :*

Quid est homo				
quia magnificas e-	um, et aut quid appónis			
	erga e-	um	cor tú-	um?
Numquid				
non est Deus in Isra-el, et ut eátis ad consu-				
	léndum Beélzebub	de-	um A-cha-	ron?
Quare de vulva	e-	du-	xí-sti	me?

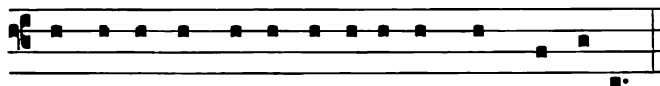
Si interrogatio una tantum syllaba constat, clausula contrahitur :

Quæ?

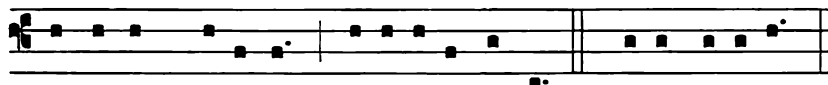
In sententia interrogativa non fit mediatio, sed tantum flexa, si sententia longior est; deinde ad punctum interrogativum (?) fit terminatio interrogativa.

Si autem non agitur de interrogatione directa, etsi punctum interrogativum habetur in fine, terminatione communi absolvitur :

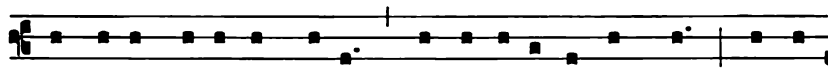

...et nemo ex vo-bis intéro-gat me, Quo va-dis?

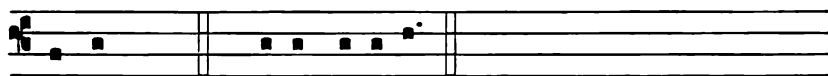
7. Finis Lectionum

Tu autem, Dómi-ne, ꝛ mi-se-ré-re nostri. R̃. De- o grá-ti- as.

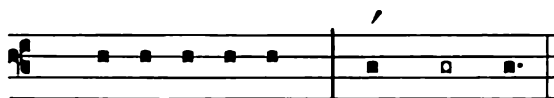

Hæc di-cit Dómi-nus De-us : ꝛ Conver-tími-ni ad me : et sal-

vi é-ri-tis. R̃. De- o grá-ti- as.

Quando Lectio non terminatur per *Tu autem*, neque per *Hæc dicit*, tunc finis cantatur flectendo ad ipsum accentum ultimum uno semitono :

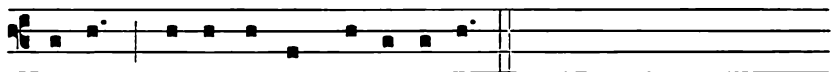
Dicit Dóminus om-	ni-	po-	tens.
in sempi-	tér-		num.
filiis	Is-	ra-	el.
conver-	sá-	tus	est.
ab omni ópere quod pa-	trá-		rat.

§ V. TONUS EPISTOLÆ

1. In cantu Epistolæ non fit flexa, sed tantum mediatio in medio versus, si locus est, et terminatio in fine. Etsi mediationes non iterantur in eodem versu, initia, puta : *Fratres, Carissimi, In diëbus illis*, non impediunt quominus fiat in eadem sententia mediatio.

Ca-ríssimi : omne quod na-tum est ex De-o... In di-é-bus

il-lis : e-rat vir in Ba-by-ló-ne...

2. *Mediatio duplici accentu constat cum una syllaba præparationis :*

	¹	¹	¹		
beá-	ti	Pau- li	a-	pó-sto-	li
ad nostram	doc-	trí-	nam	scripta	sunt
...secún-	dum	Ie-	sum	Chri-	stum
Quod si spí-	ri-	tu	du-	cí- mi-	ni
Vox	qui-	dem	vox	Ia-cob	est
...Ierúsa-	lem	lí-	be-	ra	est
in pópulo ho-	no-	ri-	fi-	cá-	to
ad e-	um	ex-	tra	ca-	stra

3. Terminatio duplici accentu constat :

Lectio	A- mos	pro-	phé-	tæ.	
	ad	Ro-	má-	nos.	
	ad	Co-	rín-thi-	os.	
glória Dómini	su- per	te	or- ta	est.	
	in	Ie-	rú- sa-	lem.	
	spem	non	ha-	bent.	
in-	vén- tus	est	iu-	stus.	
circuit	quæ-rens	quem	dé- vo-	ret.	
mílli-	a	si-	gná-	ti.	

Terminatio fit :

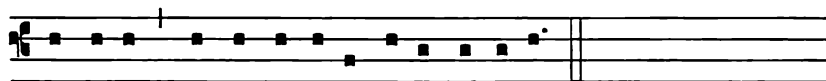
a) ad quodcumque simplex punctum (.);

b) ad duplex punctum (:) orationem rectam indicans :

Di-xit autem e- is : qui et di-xé-runt : mi-rabántur, di-céntes :

Si sententia quæ orationem rectam præcedit aut sententia quæ refertur est nimis brevis, v.g. unius tantum accentus, sententiæ sequenti aut præcedenti iungi potest :

Et a- it : Ecce ví-de- o cæ-los a-pértos...

Quæ respóndit : Recte. Qui respóndit : Sub pri-no.

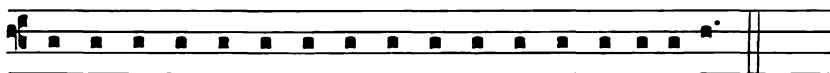
c) iuxta sensum verborum, etiam alibi terminationem facere licet.

Si versus, vel etiam secunda pars versus, brevior est, clausula finalis contrahitur.

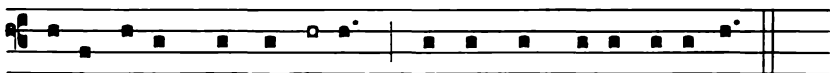
ad Gá-la-tas. ad Ti-tum. Ab-sit.

4. *Terminatio interrogativa* fit deprimendo tenorem in *mi*, et elevando ultimam syllabam in *fa* :

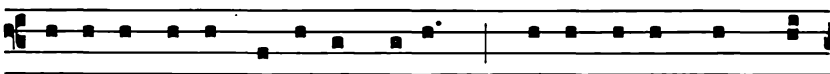
Mulierem fortem quis invé-ni-et?
Dómine, si in témpore hoc restítues regnum Isra-el?
Laudo vos?

In sententia interrogativa mediationem facere licet, iuxta sensum verborum :

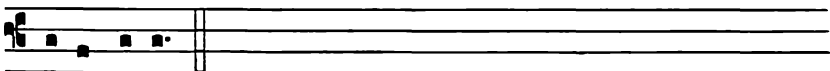

Qua-re di-cunt in pó-pu-lis: U-bi est De-us e-ó-rum?
Si De-us pro no-bis, quis contra nos?

Si autem non agitur de interrogatione directa, etsi punctum interrogativum habetur in fine, terminatione communi absolvitur :

audí-vit vo-cem di-céntem si-bi: Saule, Saule, quid me

perséque-ris?

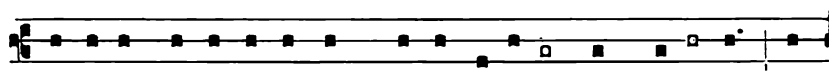
5. *Modulatio finalis* dividitur in duas clausulas per brevem pausam distinctas.

Ambæ clausulæ unico accentu constant, cum una syllaba præparationis :

Tu autem i-	dem	ip- se	es, et anni tui non	de-	fi- ci- ent.
Sed in-	du-	í- mi- ni	Dóminum Ie-	sum	Chri- stum.
qui præ-	pa-	rá- vit	viam tu-	am	an- te te.
In Chri-	sto	Ie- su	Dó-mi-	no	no- stro.
di-	cit	Dó-mi- nus		om-	ní- po- tens.

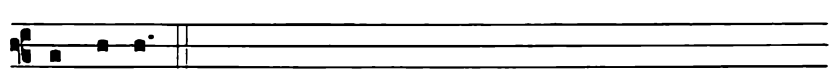
Modulatio finalis non impedit, quominus ante ipsam in eadem sententia fiat mediatio :

Id-e- o sta-bi- lí- ta sunt bo-na il- lí- us in Dómi-no, et

e- le- emó-sy-nas il- lí- us e-narrá-bit omnis ecclé- si- a

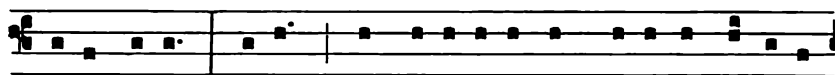
sanctó-rum.

6. *Exempla Epistolarum*

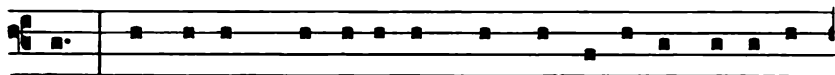
De Communi unius Virginis non Martyris.

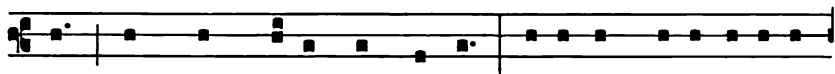
L écti- o e- písto-læ be- á-ti Pauli a- pósto-li ad

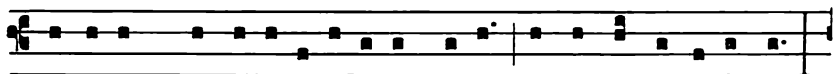
Co-rínthi- os. Fratres : Qui glo-ri- á-tur, in Dómi-no glo-ri- é-

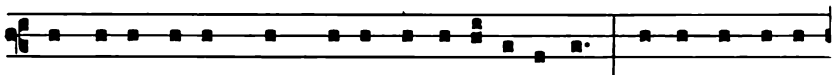
tur. Non e-nim qui se- ípsum comméndat, il-le pro-bá-tus

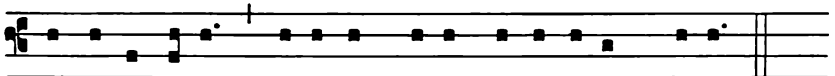
est : sed quem De- us comméndat. U-ti-nam susti-ne-ré-tis

mó-di-cum quid insi-pi- énti- æ me- æ, sed et supportá-te me :

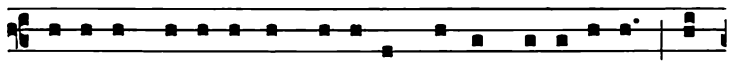

Æmu-lor e-nim vos De- i æmu-la-ti- ó-ne. Despóndi e-nim

vos u-ni vi-ro, vírgi-nem castam exhi-bé-re Christo.

De Communi unius Doctoris.

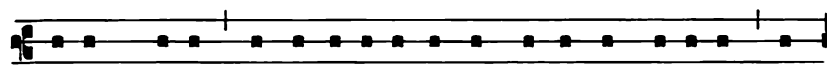
L

écti- o e-písto-læ be- á-ti Pau-li Apósto-li ad

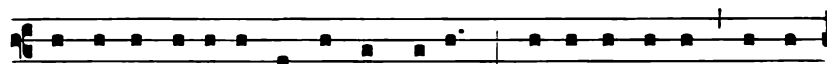

Timóthe- um. Ca- ríssime : Te- stí- fi- cor co- ram De- o et

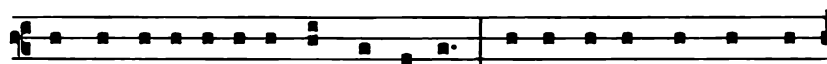
Ie-su Christo, qui iu-di-ca-tú-rus est vi-vos et mórtu-os, per

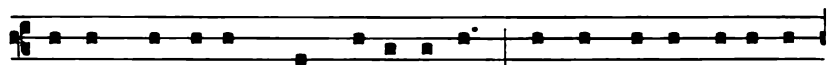
advéntum ipsí-us et regnum e-ius : præ-di-ca verbum, insta

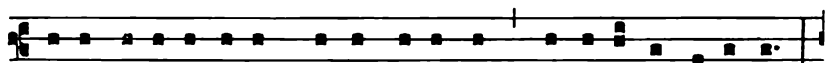
opportú-ne, importú-ne : Argu-e, óbsecra, incre-pa in

omni pa-ti-énti-a et doctrí-na. E-rit e-nim tempus, cum

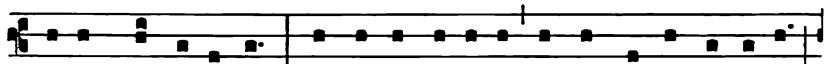
sa-nam doctrí-nam non susti-né-bunt, sed ad su-a de-si-dé-

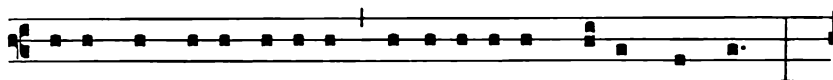
ri-a co-a-cervábunt si-bi ma-gístros, pru-ri-éntes áuri-bus,

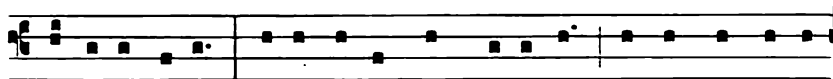
et a ve-ri-tá-te qui-dem audí-tum a-vértent, ad fá-bu-las

autem converténtur. Tu ve-ro ví-gi-la, in ómni-bus la-bó-ra,

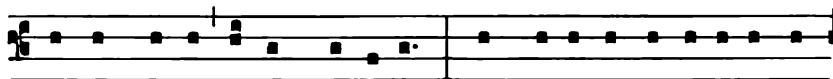
opus fac Evange-listæ, mi-nistê-ri-um tu-um imple.

Sóbri-us esto. Ego e-nim iam de-lí-bor, et tempus re-so-

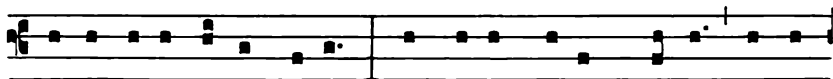
lu-ti-ó-nis me-æ instat. Bonum certámen certá-vi, cursum

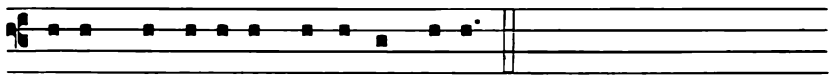
consummá-vi, fi-dem servá-vi. In ré-liquo re-pó-si-ta est

mi-hi co-ró-na iustí-ti-æ, quam reddet mi-hi Dómi-nus in

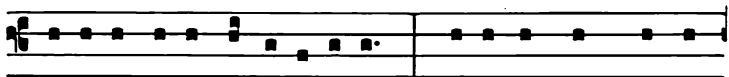

il-la di-e iustus iudex : Non so-lum autem mi-hi, sed et

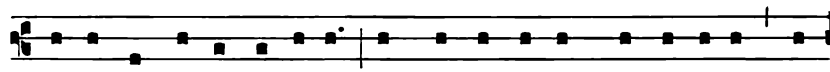
i- is qui dí-li-gunt advéntum e-ius.

De Communi unius Confessoris non Pontificis.

L

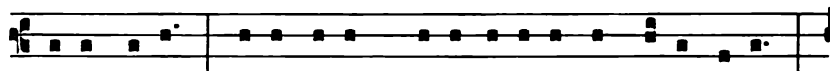
écti-o libri Sa-pi-énti-æ. Be-á-tus vir, qui in-

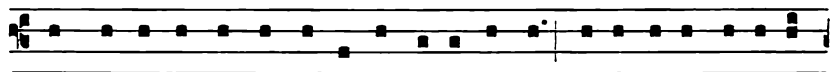
véntus est si-ne má-cu-la : et qui post aurum non áb-i it, nec

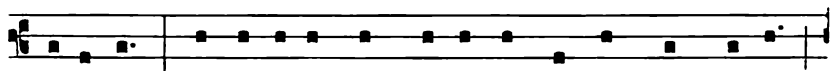
spe-rá-vit in pe-cú-ni-a et the-sáuris. Quis est hic, et laudá-

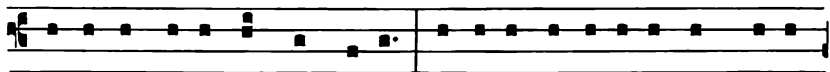
bimus e-um? Fe-cit e-nim mi-ra-bí-li-a in vi-ta su-a.

Qui pro-bá-tus est in il-lo et perféctus est, e-rit il-li gló-ri-a

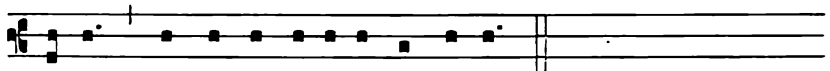
æ-térna. Qui pó-tu-it tráns-gre-di et non est transgréssus :

fá-ce-re ma-la et non fe-cit : Id-e-o sta-bi-lí-ta sunt bona

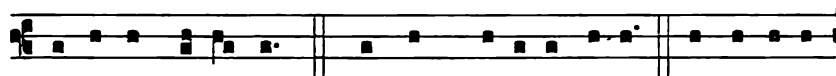

il-lí-us in Dómi-no, et e-le-emó-sy-nas il-lí-us e-nar-

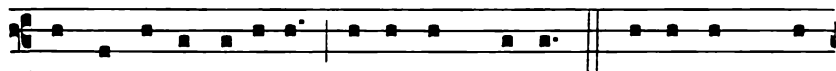

rá-bit omnis ecclé-si-a sanctó-rum.

§ VI. TONUS EVANGELII

1. *Initia*

Dómi-nus vo-bis-cum. R̃. Et cum spí-ri-tu tu- o. Sequénti- a

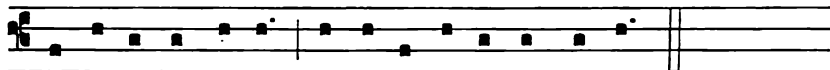

sancti e-vangé-li-i se-cúndum Lu-cam. se-cúndum Mat-

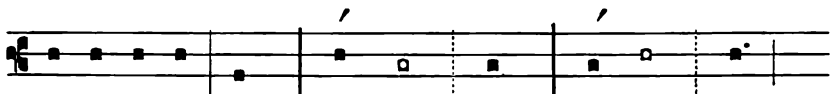

thæ-um. R̃. Gló-ri-a ti-bi, Dómi-ne.

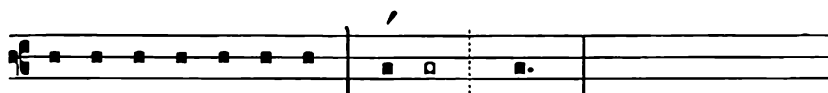
2. In cantu Evangelii non fit flexa, sed tantum mediatio in medio versus, si locus est, et terminatio in fine. Etsi mediationes non iterantur in eodem versu, initia, puta : *In diébus illis, In illo témpore*, non impediunt quominus fiat in eadem sententia mediatio.

In il-lo témpo-re : loquén-te Ie-su ad turbas...

3. *Mediatio duplici accentu constat cum una syllaba præparationis :*

Sequéntia sanc-	ti	E-	van-	gé- li-	i
In	il-	lo	tém-po-	re	
cu-	i	no-	men	Ná-za-	reth
Loquén-	te	Ie- su	ad	tur-	bas
A-	men	di-	co	vo-	bis
Hosán-	na	fi- li-	o	Da-	vid

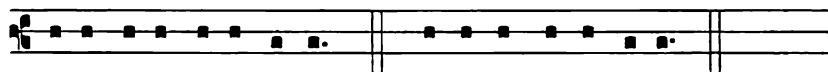
4. *Terminatio unico accentu constat :*

At illi di-	xé-	runt :
qui regat pópulum meum	Is- ra-	el.
In Béthlehem	Iu-	dæ.
Et	di-	xit :

Terminatio fit :

a) ad quoddamque simplex punctum (.);

b) ad duplex punctum (:) orationem rectam indicans :

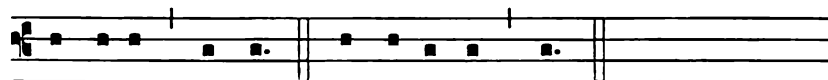

Di-xit autem e- is Ie-sus : Di-xé-runt ergo e- i :

Si sententia quæ orationem rectam præcedit aut sententia quæ refertur est nimis brevis, v.g. unius tantum accentus, sententiæ sequenti aut præcedenti iungi potest :

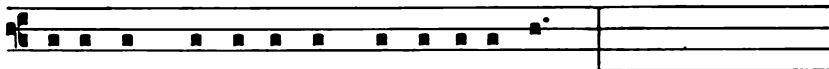
A-it : Ego vox clamántis... Respóndit : Il-le homo...

Et di-xit : Non sum. Et respóndit : Non.

c) iuxta sensum verborum, etiam alibi terminationem facere licet.

5. *Terminatio interrogativa* fit deprimendo tenorem in *mi*, et elevando ultimam syllabam in *fa* :

Ubi est qui na-tus est Rex Iudæ-ó-rum?

E- li- as es tu?

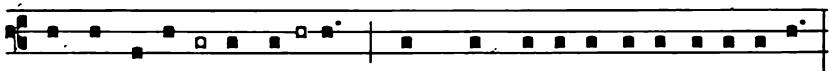
Cu- ius fi- li- us es?

Si interrogatio una tantum syllaba constat, clausula contrahitur :

Quæ?

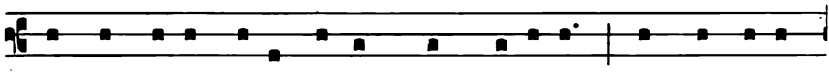
In sententia interrogativa mediationem facere licet, iuxta sensum verborum :

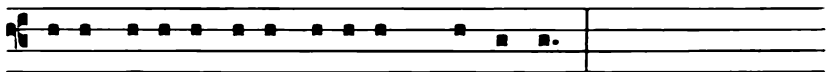
Aut si pe-tí- e-rit o- vum : numquid pórri-get e- i scorpi-ónem?

... vo- cat e- um Dóminum, quómodo filius eius est?

Si autem non agitur de interrogatione directa, etsi punctum interrogativum habetur in fine, terminatione communi absolvitur :

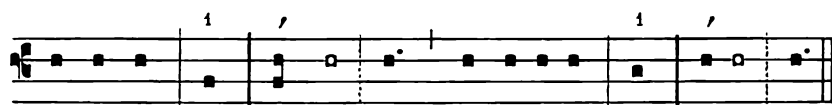
Et non di-xit e- i Ie-sus, Non mó-ri-tur : sed, Sic e- um

vo-lo mané-re donec vé-ni- am, quid ad te?

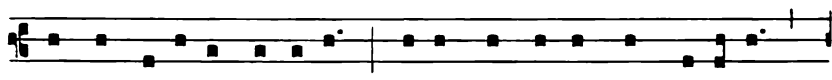
6. *Modulatio finalis* dividitur in duas clausulas per brevem pausam distinctas.

Ambæ clausulæ unico accentu constant, cum una syllaba præparationis :

dabit spí-ri-	tum	bo-	num	petén-	ti-	bus	se.
de qua na-tus	est	Ie-	sus,	qui vocá-	tur	Chri-	stus.
oporté-	bat	e-	um	a mórtuis	re-	súrge-	re.
Qui-a vi-	di	Dó-mi-	num,	et hæc di-	xit	mi-	hi.

Modulatio finalis non impedit, quominus ante ipsam in eadem sententia fiat mediatio :

Et vos estó-te pa-rá-ti : qui-a qua ho-ra non pu-tá-tis,

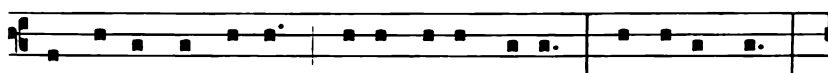
Fí-li-us hó-mi-nis vé-ni- et.

7. *Exempla Evangeliorum*

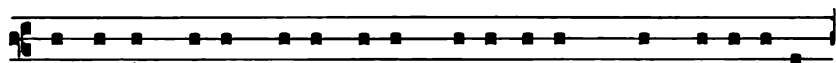
In festo S. Ioannis Ap. et Ev.

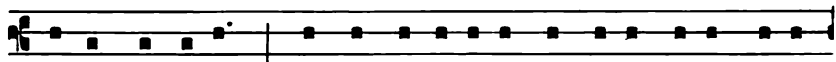
S equénti-a sancti e-vangé-li-i se-cúndum Io-ánnem.

In il-lo témpo-re : Di-xit Iesus Petro : Séque-re me.

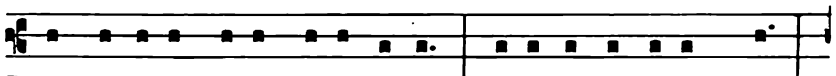
Convérſus Petrus, vi-dit illum diſcí-pu-lum, quem di-li-gébat

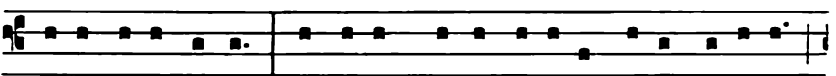
Ie-sus, ſe-quén-tem, qui et re-cúbu-it in cena ſuper pectus

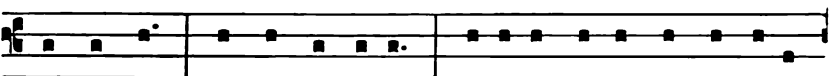
e-ius et di-xit, Dómine, quis eſt qui tradet te? Hunc ergo

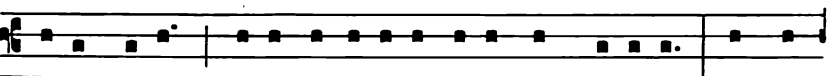
cum vi-diſſet Petrus, di-xit Ie-su : Dómi-ne, hic autem quid?

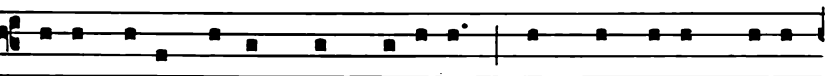
Di-cit e-i Ie-sus : Sic e-um vo-lo mané-re, donec vé-ni-am,

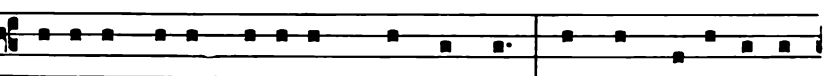
quid ad te? Tu me ſéque-re. Exí-it ergo ſermo iſte

inter fratres, qui-a di-ſcípu-lus ille non mó-ri-tur. Et non

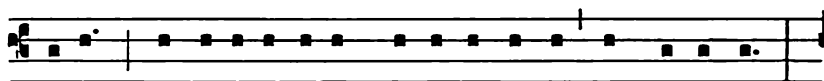

di-xit e-i Ie-sus, Non mó-ri-tur : ſed, Sic e-um vo-lo

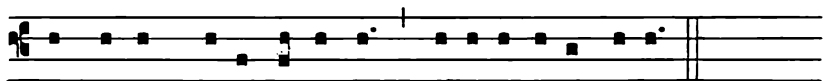

mané-re, donec vé-ni-am, quid ad te? Hic eſt diſcí-pu-lus

il-le qui testimó-ni- um pérhi-bet de his, et scripsit hæc :

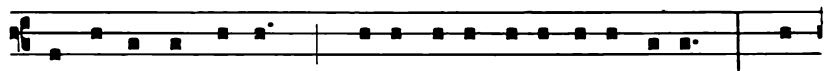

Et scimus, qui- a ve-rum est testimó-ni- um e- ius.

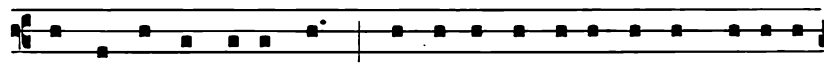
De communi unius Confessoris non Pontificis.

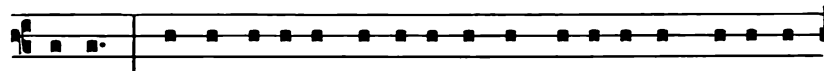
S equénti- a sancti e-vangé-li- i se-cúndum Lu-cam.

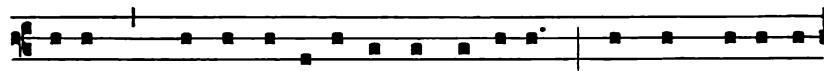
In il-lo témpo-re : Di-xit Ie-sus disci-pu-lis su- is : Sint

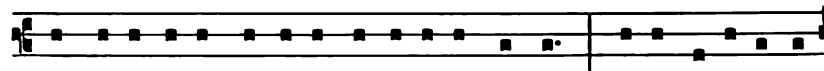
lumbi vestri præ-cincti, et lu-cérnæ ardéntes in má-nibus

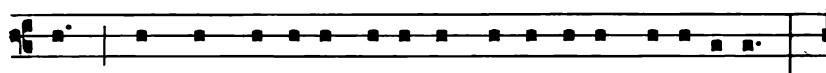
vestris, et vos sími-les homí-ni-bus exspectánti-bus dómi-num

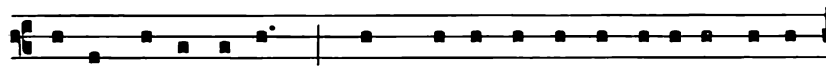
su-um, quando re-vertá-tur a núpti- is : ut, cum véne-rit

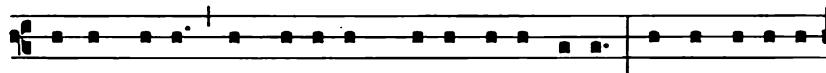
et pulsá-ve-rit, conféstim a-pé-ri- ant e- i. Be-á- ti servi il-

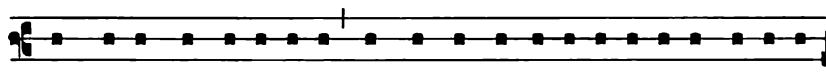
li, quos, cum vé-ne-rit dómi-nus, invé-ne-rit vi-gi-lántes :

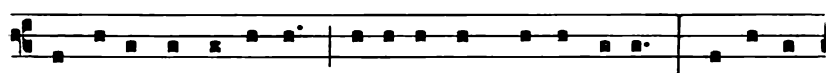
Amen di-co vo-bis : quod præ-cínget se, et fá-ci-et il-los

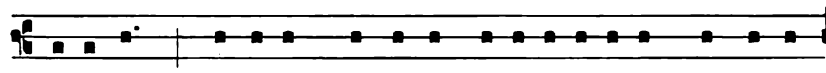
discúmbe-re, et tránsi-ens mi-nistrá-bit il-lis. Et si vé-ne-rit

in se-cúnda vi-gí-li-a et si in tér-ti-a vi-gí-li-a vé-ne-rit,

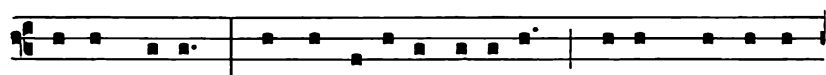
et i-ta invé-ne-rit : be-á-ti sunt servi il-li. Hoc autem

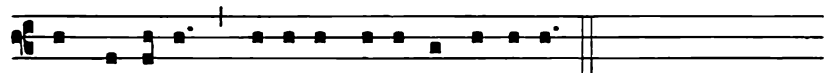
sci-tó-te, quó-ni-am, si sci-ret pa-terfamí-li-as qua ho-ra

fur ve-ní-ret, vi-gi-lá-ret ú-tique et non sí-ne-ret pérfo-di

domum su-am. Et vos estó-te pa-rá-ti : qui-a, qua ho-ra

non pu-tá-tis, Fí-li-us hó-mi-nis vé-ni-et.

De communi unius Doctoris.

S

equénti- a sancti e-vangé- li- i se-cúndum Matthæ-um.

In il-lo témpo-re : Di-xit Ie-sus discí-pu-lis su- is : Vos es-

tis sal terræ. Quod si sal e-va-nú-e-rit, in quo sa-li- é-tur?

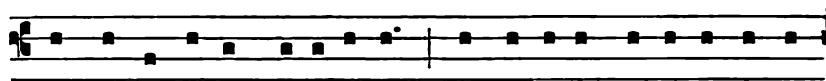
Ad ní-hi-lum va-let ultra, ni-si ut mit-tá-tur fo-ras et con-

culcé-tur ab homí-ni-bus. Vos es-tis lux mundi. Non po-test

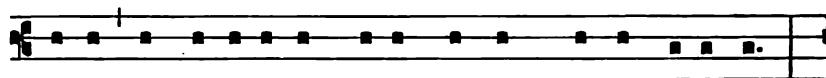
cí-vi-tas abscondi supra montem pó-si-ta : neque accéndunt

lu-cérnam et ponunt e- am sub mó-di- o, sed super cande-lá-

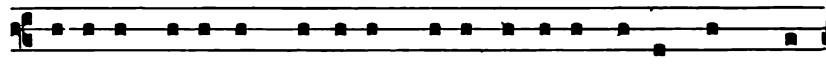
brum, ut lú-ce-at ómni-bus qui in domo sunt. Sic lú-ce-at

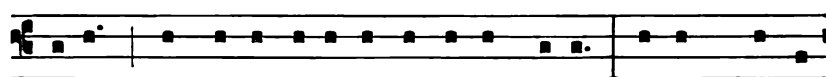
lux vestra co-ram homí-ni-bus : ut ví-de-ant ó-pe-ra vestra

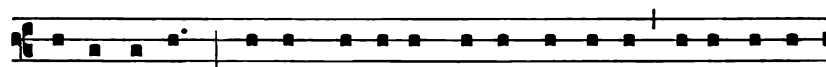
bo-na, et glo-rí-fi-cent Patrem vestrum, qui in cæ-lis est.

No-lí-te pu-tá-re, quó-ni-am ve-ni só-lve-re le-gem aut pro-

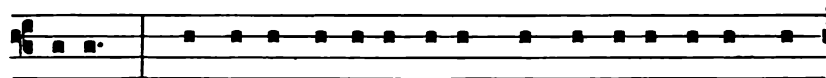
phé-tas. Non ve-ni só-lve-re, sed ad-implé-re. Amen, quippe

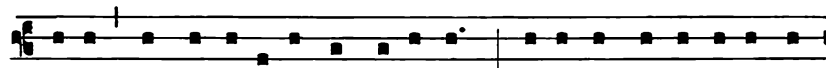
di-co vo-bis : do-nec trán-se-at cæ-lum et terra, io-ta u-num

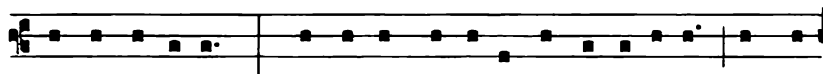
aut unus a-pex non præ-ter-í-bit a le-ge, donec ómni-a

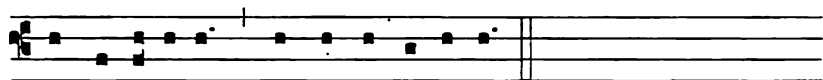
fi-ant. Qui ergo só-lve-rit unum de mandá-tis is-tis mí-

nimis, et do-cú-e-rit sic hó-mi-nes, mí-nimus vo-cá-bi-tur in

regno cæ-ló-rum. Qui autem fé-ce-rit et do-cú-e-rit, hic ma-

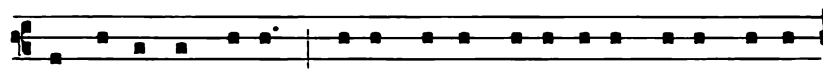

gnus vo-cá-bi-tur in regno cæ-ló-rum.

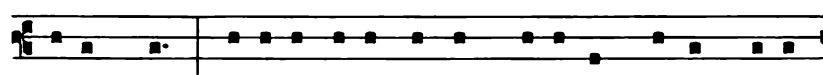
De communi unius Virginis non Martyris.

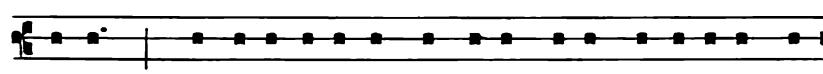
S equénti-a sancti e-vangé-li-i se-cúndum Matthæ-um.

In il-lo témpo-re : Di-xit Ie-sus discí-pu-lis su-is pa-rá-

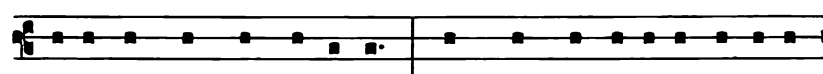
bo-lam hanc : Sími-le e-rit regnum cæ-ló-rum de-cem virgí-

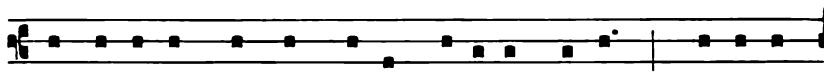
ni-bus : quæ acci-pi-éntes lámpades su-as, ex-i-é-runt ób-

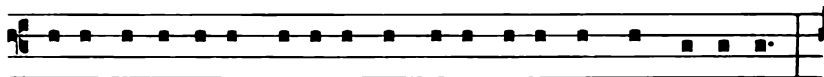
vi-am sponso et sponsæ. Quinque autem ex e-is e-rant fá-

tu-æ, et quinque pru-déntes : Sed quinque fá-tu-æ, accéptis

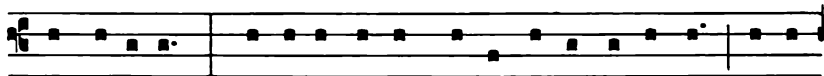
lampá-di-bus, non sumpsé-runt ó-le-um se-cum : Pru-déntes

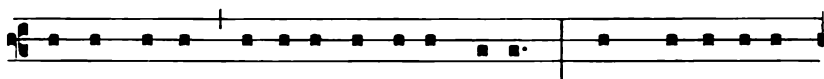
ve-ro acce-pé-runt ó-le-um in va-sis su- is cum lampá-di-bus.

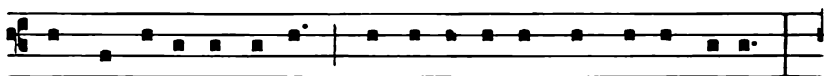
Mo-ram autem fa-ci-énte sponso, dormi-ta-vé-runt omnes et

dormi-é-runt. Mé-di-a autem nocte clamor factus est : Ecce

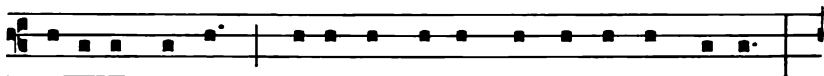
sponsus ve-nit, ex-í-te óbvi-am e-i. Tunc surre-xé-runt

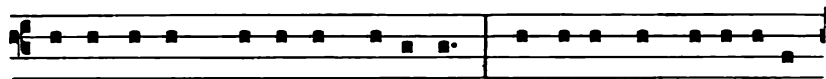
omnes vír-gi-nes il-læ, et orna-vé-runt lámpa-des su-as.

Fá-tu-æ autem sa-pi-é-nti-bus di-xé-runt : Da-te no-bis de

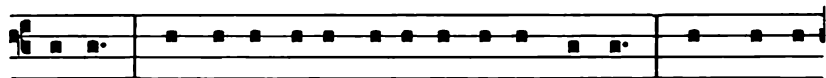
ó-le-o vestro : qui-a lámpa-des nostræ exstinguúntur.

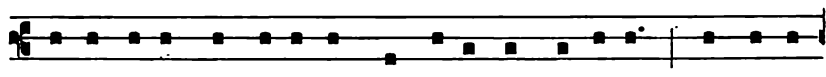
Respondé-runt pru-déntes, di-céntes : Ne forte non suffi-ci-at

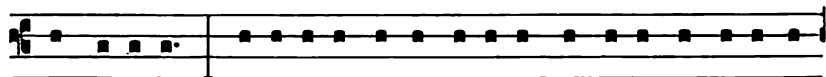
no-bis et vo-bis, i-te pó-ti-us ad vendén-tes, et émi-te

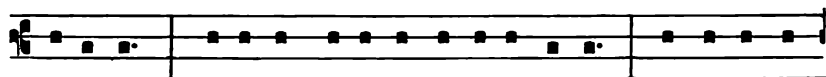
vo-bis. Dum autem i-rent éme-re, ve-nit sponsus : Et quæ pa-

rá-tæ e-rant, intra-vé-runt cum e-o ad núpti-as, et clausa

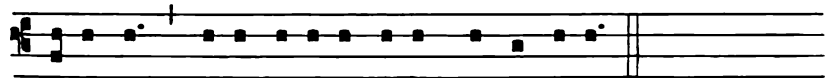
est iánu-a. No-víssime ve-ro vé-ni-unt et ré-liquæ vírgi-nes,

di-céntes : Dómi-ne, Dómi-ne, á-pe-ri no-bis. At il-le re-

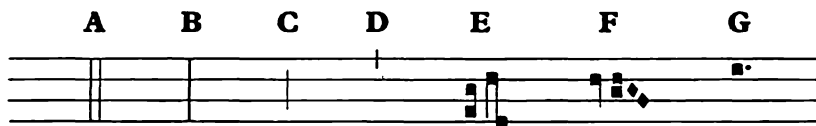

spóndens, a-it : Amen di-co vo-bis, nés-ci-o vos. Vi-gi-lá-te

í-taque, qui-a nescí-tis dí-em neque ho-ram.

DE SIGNORUM USU

1. Binæ virgulæ **A** claudunt vel cantum ipsum vel eius partem principalem.

2. Divisio seu pausa maior vel distinctionis **B** fit in ultimis vocibus cursum moderate tardando, et spiritum plene reficiendo.

3. Pausa minor, idest subdistinctionis, **C** dat locum paulisper immorandi, ac simul breviter respirandi copiam.

4. Pausa minima **D** in morula vocis constat, sinitque, si opus sit, aerem haustu brevissimo renovare.

5. Spatium unius notæ **E** distinctionis neumarum signum est.

6. Ubi occurrit notula caudata **F**, quam excipit aliqua neuma sibi subiecta, locus datur ampliori quidem moræ, nulli vero respirationi.

7. Punctum (.) **G** eam quam immediate sequitur notam esse protrahendam significat.

8. Signum $\flat$ notam **Si** uno semitono usque ad lineæ finem deprimit, nisi prius signo $\sharp$ evictum fuerit.

9. Asteriscus * initio cantus positus intonationis finem indicat.

AD COMPLETORIUM

PSALMI ET CANTICUM

DOMINICA

Extra tempus paschale

Ant.

VIII G

M

i- se-ré-re.

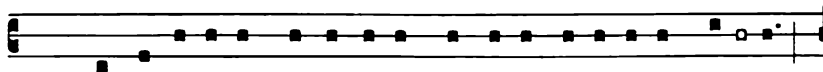
Tempore paschali

Ant.

VIII G

A

l- le-lú-ia.

Ps. 4. Cum invocá-rem, ex-audí-vit me De- us iustí-ti- æ me- æ : *

in tri-bu-la-ti-ó-ne di-la-tásti mi- hi.

Miserére **mei**, * et exáudi orá-
tíonem **meam**.

Filii hóminum, úsquequo gravi
corde? * ut quid diligitis vani-
tátem et quæritis *mendá*cium?

Et scitóte quóniam mirificávit
Dóminus sanctum suum : * Dó-
minus exáudiet me, cum clamá-
vero *ad eum*.

Irascimini, et nolite peccáre : *
quæ dicitis in córdibus vestris,
in cubilibus vestris *compung*imini.

Sacrificáte sacrificium iustí-
tiæ, et speráte in Dómino. * Multi
dicunt : Quis osténdit *nobis* bona?

Signátum est super nos lumen
vultus tui, Dómine : * dedísti
lætítiam in *corde meo*.

A fructu fruménti, vini et ólei
sui * *multiplicáti* sunt.

In pace in idípsum * dórmiam
et *requi*escam.

Quóniam tu, Dómine, singu-
láríter *in spe* * *constitu*ísti me.

Psalmus 90

Qui hábitat in adiutório Al-
tíssimi, * in protectióne Dei
cæli *commor*abitur.

Dicet Dómino : Suscéptor
meus es tu et refúgium *meum* : *
Deus meus, *sperábo in eum*.

Quóniam ipse liberávit me de
láqueo *venántium*, * et a *verbo*
áspero.

Scápulis suis obumbrábit tibi :
* et sub pennis eius *sperábis*.

Scuto circúmdabit te vérítas
eius : * non timébis a timóre
noctúrno,

A sagitta volante in die, ⁊ a negotio perambulante in tenebris, * ab incursu, et dæmonio meridiāno.

Cadent a latere tuo mille, ⁊ et decem millia a dextris tuis : * ad te autem non appropinquabit.

Verūmtamen oculis tuis considerabis : * et retributionem peccatorum videbis.

Quoniam tu es, Dómine, spes mea : * Altissimum posuisti refugium tuum.

Non accedet ad te malum : * et flagellum non appropinquabit tabernáculo tuo.

Quoniam Angelis suis mandavit de te : * ut custodiant te in omnibus viis tuis.

In manibus portabunt te : * ne forte offendas ad lapidem pedem tuum.

Super aspídem et basiliscum

ambulabis : * et conculcabis leonem et draconem.

Quoniam in me speravit, liberabo eum : * protegam eum, quoniam cognovit nomen meum.

Clamabit ad me, et ego exaudiam eum : ⁊ cum ipso sum in tribulatione : * eripiam eum et glorificabo eum.

Longitudine dierum replēbo eum : * et ostendam illi salutāre meum.

Psalmus 133

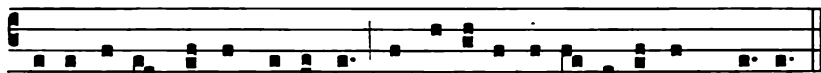
Ecce nunc benedicite Dómino, * omnes servi Dómini :

Qui statis in domo Dómini, * in atriis domus Dei nostri.

In noctibus extollite manus vestras in sancta, * et benedicite Dóminum.

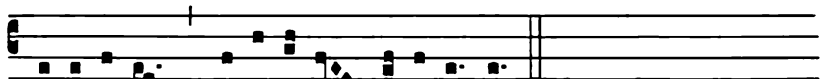
Benedicat te Dóminus ex Sion, * qui fecit cælum et terram.

Extra tempus paschale, antiphona :

Mi-se-ré-re mi-hi, Dómi-ne, et exáudi o-ra-ti-ó-nem me-am.

Tempore paschali, antiphona :

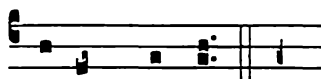

Alle-lú-ia, alle-lú-ia, alle-lú-ia.

Eodem tono canuntur psalmi dominicæ sub antiphonis Complēti sunt, Natus est, Ecce Virgo, Christus factus est; item sub antiphona Lux de luce, sed cum differentia VIII c.

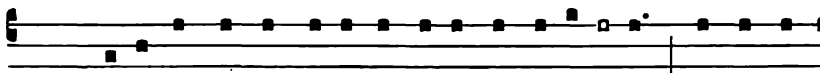
FERIA SECUNDA

Extra tempus paschale

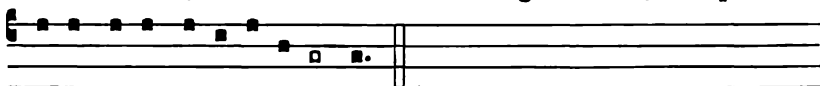
Ant.
VIII G
S alvum me fac.

Tempore paschali

Ant.
VIII G
A I-le-lú-ia.

Ps. 6. Dómi-ne, ne in fu-ró-re tu-o ár-gu-as me, * neque in

i-ra tu-a cor-ri-pi-as me.

Miserére mei, Dómine, quóniam infirmus sum : * sana me, Dómine, quóniam conturbáta sunt ossa mea.

Et ánima mea turbáta est valde : * sed tu, Dómine, ús-quequo?

Convértere, Dómine, et éripe ánimam meam : * salvum me fac propter misericórdiam tuam.

Quóniam non est in morte qui memor sit tui : * in inférno autem quis confitébitur tibi?

Laborávi in gémitu meo, ⁊ lavábo per singulas noctes lectum meum : * lácrimis meis stratum meum rigábo.

Turbátus est a furóre óculus meus : * inveterávi inter omnes inimicos meos.

Discédite a me, omnes qui operámini iniquitátem : * quóniam exaudivit Dóminus vocem fletus mei.

Exaudivit Dóminus deprecationem meam, * Dóminus orationem meam suscepit.

Erubéscant et conturbéntur vehementer omnes inimici mei : * convertántur et erubéscant valde velóciter.

Psalmus 7, i

Dómine, Deus meus, in te sperávi : * salvum me fac ex ómnibus persequéntibus me, et libera me.

Nequándo rápiat ut leo ánimam meam, * dum non est qui rédimat, neque qui salvum fáciat.

Dómine, Deus meus, si feci istud, * si est iniquitas in *má-nibus meis* :

Si réddidi retribuéntibus mihi *mala*, * decídam mérito ab inimícis meis *inánis*.

Persequátur inimícus ánimam meam et comprehéndat, ⁊ et concúlcet in terra vitam meam, * et glóriam meam in púlverem dedúcat.

Exsúrge, Dómine, in ira tua : * et exaltáre in finibus inimicórum meórum.

Et exsúrge, Dómine, Deus meus, in præcépto quod mandásti : * et synagóga populórum circúmdabit te.

Et propter hanc in altum regrédere : * Dóminus iúdicat pópulos.

Iúdica me Dómine, secúndum iustítiam meam, * et secúndum innocéntiam meam super me.

Consumétur nequítia peccatórum, et diriges iustum, * scrutans corda et renes, Deus.

Psalmus 7, ii

Iustum adiutórium meum a Dómino, * qui salvos facit *rectos corde*.

Deus iudex iustus, fortis et pátiens : * numquid iráscitur per singulos dies?

Nisi conversi fuéritis, gládium suum vibrábit : * arcum suum teténdit, et parávit illum.

Et in eo parávit vasa mortis : * sagittas suas ardéntibus effécit.

Ecce partúriit iniustítiam : * concépit dolórem, et péperit iniquitátem.

Lacum aperuit, et effódit eum : * et incidit in fóveam quam fecit.

Convertétur dolor eius in caput eius : * et in vérticem ipsíus iniquitas eius descéndet.

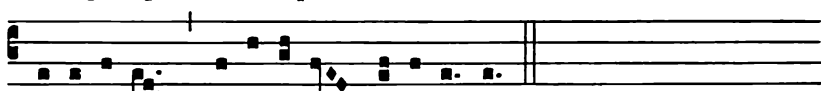
Confitébor Dómino secúndum iustítiam eius : * et psallam nómini Dómini altíssimi.

Extra tempus paschale, antiphona :

Salvum me fac, Dómine, propter mi-se-ri-córdi-am tu-am.

Tempore paschali, antiphona :

Alle-lú-ia, alle-lú-ia, alle-lú-ia.

nequándo dicat inimicus meus :
Prævâlui *advêrsus* eum.

Qui tribulant me, exsultâbunt
si motus *fûero* : * ego autem in
misericórdia tua *sperâvi*.

Exsultâbit cor meum in salu-
târi tuo : ⁊ cantâbo Dómino qui
bona tribuit *mihi* : * et psallam
nómini Dómini *altíssimi*.

Psalmus 15

Consérva me, Dómine, quó-
niam *sperâvi in te*. * Dixi
Dómino : Deus meus es tu,
quóniam bonórum *meórum non*
eges.

Sanctis, qui sunt in terra eius, *
mirificávit omnes voluntâtes *meas*
in eis.

Multiplicátæ sunt infirmitâtes
eórum : * póstea *acceleravérunt*.

Non congregábo conventicula
eórum de sanguínibus, * nec
memor ero nóminum eórum per
lâbia mea.

Dóminus pars hereditâtis *meæ*
et cálicis *mei* : * tu es, qui re-
stitues hereditâtem *meam mihi*.

Funes cecidérunt mihi in præ-
clâris : * étenim heréditas mea
præclára est mihi.

Benedicam Dóminum, qui tri-
buit mihi intelléctum : * insuper
et usque ad noctem increpúerunt
me renes mei.

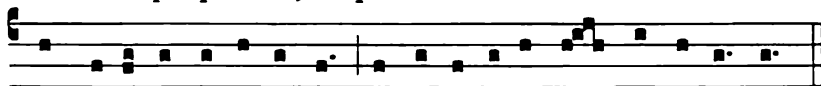
Providébam Dóminum in con-
spéctu meo *semper* : * quóniam a
dextris est mihi, *ne commóvear*.

Propter hoc lætátum est cor
meum, et exsultávit lingua *mea* :
* insuper et caro mea *requiescet*
in spe.

Quóniam non derelínques áni-
mam *meam in inférno* : * nec
dabis sanctum tuum vidére cor-
ruptiõnem.

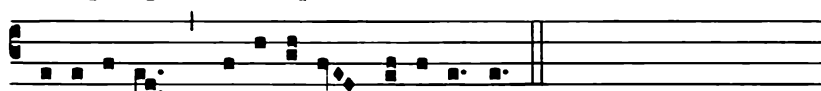
Notas mihi fecísti vias vitæ, ⁊
adimplébis me lætítia cum vul-
tu tuo : * delectatiónes in dextera
tua *usque in finem*.

Extra tempus paschale, antiphona :

Tu, Dómi-ne, servá-bis nos, et custó-di-es nos in æ-tér-num.

Tempore paschali, antiphona :

Alle-lú-ia, alle-lú-ia, alle-lú-ia.

FERIA QUARTA

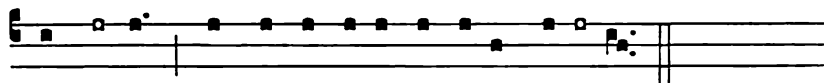
Extra tempus paschale

Ant.

III a

I

mmít-tet. Ps. 33, i. Bene-dí-cam Dóminum in om-ni

tém-po-re : * semper laus e-ius in o-re me- o.

In Dómino laudábitur ánima mea : * áudiant mansuétí, et læténtur.

Magnificáte Dóminum mecum : * et exaltémus nomen eius in *idípsum*.

Exquisívi Dóminum, et exau-dívit me : * et ex ómnibus tribulatió-nibus meis erípuit me.

Accédite ad eum, et illumi-námini : * et fácies vestræ non confundéntur.

Iste pauper clamávit, et Dóminus exau-dívit eum : * et de ómnibus tribulatió-nibus eius salvávit eum.

Immíttet Angelus Dómini in circúitu timéntium eum, * et erípiet eos.

Gustáte, et vidéte quóniam suávis est Dóminus : * beátus vir qui sperat in eo.

Timéte Dóminum, omnes sancti eius : * quóniam non est inópia timéntibus eum.

Dívites eguérunt et esuriérunt : * inquiréntes autem Dóminum non minuéntur *omni bono*.

Psalmus 33, ii

Veníte, filii, audíte me : * timórem Dómini docébo vos.

Quis est homo qui vult vitam : * díligit dies vidére bonos?

Próhibe linguam tuam a malo : * et lábia tua ne loquántur dolum.

Divérte a malo, et fac bonum : * inquiré pacem, et persé-quere eam.

Oculi Dómini super iustos : * et aures eius in preces eórum.

Vultus autem Dómini super faciéntes mala : * ut perdat de terra memóriam eórum.

Clamavérunt iusti, et Dóminus exaudivit eos : * et ex ómnibus tribulatióibus eórum liberávit eos.

Iuxta est Dóminus iis, qui tribuláto sunt corde : * et húmiles spíritu salvábit.

Multæ tribulatióes iustórum : * et de ómnibus his liberábit eos Dóminus.

Custódit Dóminus ómnia ossa eórum : * unum ex his non conterétur.

Mors peccatórum péssima : * et qui odérunt iustum, delínquent.

Rédimet Dóminus ánimas servórum suórum : * et non delínquent omnes qui sperant in eo.

Psalmus 60

Exáudi, Deus, deprecationem meam : * inténde oratióni meæ.

A fínibus terræ ad te clamávi : * dum anxiarétur cor meum, in petra exaltásti me.

Deduxísti me, quia factus es spes mea : * turris fortitudinis a fácie inimíci.

Inhabitábo in tabernáculo tuo in sǎcula : * prótegar in velaménto alárum tuárum.

Quóniam tu, Deus meus, exaudísti oratióem meam : * dedísti hereditátem timéntibus nomen tuum.

Dies super dies regis adícies : * annos eius usque in diem generatióis et generatióis.

Pérmanet in ætérnum in conspéctu Dei : * misericórdiam et veritátem eius quis requíret?

Sic psalmum dicam nómini tuo in sǎculum sǎculi : * ut reddam vota mea de die in diem.

Immíttet Ange-lus Dómi-ni in circú-i-tu timén-

ti- um e- um, et e-rí-pi- et e- os.

FERIA QUARTA T. P.

Tempore paschali

Ant.

VIII G

A

1- le-lú-ia. Ps. 33, i. Bene-dí-cam Dóminum in om-

ni témpo-re : * semper laus e-ius in o-re me- o.

In Dómino laudábitur ánima mea : * áudiant mansuétí, et læténtur.

Magnificáte Dóminum mecum : * et exaltémus nomen eius in idípsum.

Exquisívi Dóminum, et exaudivit me : * et ex ómnibus tribulatióibus meis erípuit me.

Accédite ad eum, et illumínámini : * et fácies vestræ non confundéntur.

Iste pauper clamávit, et Dóminus exaudivit eum : * et de ómnibus tribulatióibus eius salvávit eum.

Immíttet Angelus Dómini in circúitu tíméntium eum : * et erípiet eos.

Gustáte, et vidéte quóniam suávis est Dóminus : * beátus vir, qui sperat in eo.

Timéte Dóminum, omnes sancti eius : * quóniam non est inópia tíméntibus eum.

Dívites eguérunt et esuriérunt : * inquiréntes autem Dóminum non minuéntur omni bono.

Psalmus 33, ii

Veníte, filii, audíte me : * tímórem Dómini docébo vos.

Quis est homo qui vult vitam : * díligit dies vidére bonos?

Próhibe linguam tuam a malo : * et lábia tua ne loquántur dolum.

Divérte a malo, et fac bonum : * inquiré pacem, et perséquare eam.

Oculi Dómini super iustos : * et aures eius in preces eórum.

Vultus autem Dómini super faciéntes mala : * ut perdat de terra memóriam eórum.

Clamavérunt iusti, et Dóminus exaudivit eos : * et ex ómnibus tribulatióibus eórum liberávit eos.

Iuxta est Dóminus iis, qui tribuláto sunt corde : * et húmiles spíritu salvábit.

Multæ tribulatióes iustórum : * et de ómnibus his liberábit eos Dóminus.

Custódit Dóminus ómnia ossa eórum : * unum ex his non conterétur.

Mors peccatórum péssima : * et qui odérunt iustum, delínquent.

Rédimet Dóminus ánimas servórum suórum : * et non delínquent omnes qui sperant in eo.

Psalmus 60

Exáudi, Deus, deprecationem meam : * inténde oratióni meæ.

A fínibus terræ ad te clamávi : * dum anxiarétur cor meum, in petra exaltásti me.

Deduxísti me, quia factus es spes mea : * turris fortitúdinis a fácie inimíci.

Inhabitábo in tabernáculo tuo in sæcula : * prótegar in velaménto alárum tuárum.

Quóniam tu, Deus meus, exaudivisti oratióem meam : * dedisti hereditátem timéntibus nomen tuum.

Dies super dies regis adícies : * annos eius usque in diem generatióis et generatióis.

Pérmanet in ætérnum in conspéctu Dei : * misericórdiam et veritátem eius quis requíret?

Sic psalmum dicam nómini tuo in sæculum sæculi : * ut reddam vota mea de die in diem.

Anti-
phona

FERIA QUINTA

Extra tempus paschale

Ant.

VIII G

A

d-iú-tor me- us.

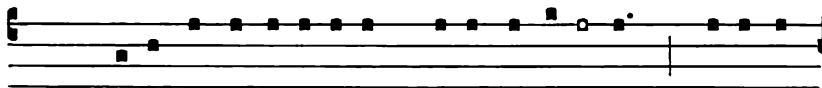
Tempore paschali

Ant.

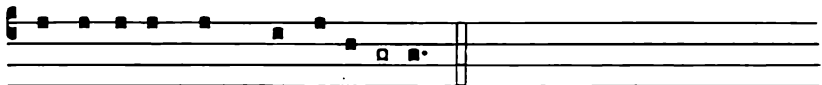
VIII G

A

l-le-lú-ia.

Ps. 69. De-us, in ad-iutó-ri-um me-um intén- de : * Dómi-ne,

ad adiu-vándum *me festi-* na.

Confundántur et revereántur,
* qui quærunť *ánimam meam*.

Avertántur retrórsum et eru-
béscant, * qui volunt *mihi mala*.

Avertántur statim erubescén-
tes, * qui dicunt mihi : *Euge, euge*.

Exsúltent et læténtur in te
omnes qui quærunť te : * et
dicant semper : Magnificétur Dó-
minus : qui diligunt salutáre
tuum.

Ego vero egénus et pauper
sum : * Deus, *ádiuva* me.

Adiútor meus et liberátor meus
es tu : * Dómine, *ne moréris*.

Psalmus 70, i

In te, Dómine, sperávi, non
confúndar in ætérnum : * in
iustítia tua líbera me, et éripe
me.

Inclína ad me aurem tuam, *
et salva me.

Esto mihi in Deum protectó-
rem, ⁊ et in locum munítum : *
ut salvum *me fácias*,

Quóniam firmaméntum *me-*
um, * et refúgium *meum* es tu.

Deus meus, éripe me de manu
peccatórís, * et de manu contra
legem agéntis *et iníqui* :

Quóniam tu es paciéntia mea,
Dómine : * Dómine, spes mea
a iuventúte *mea*.

In te confirmátus sum ex
útero : * de ventre matris meæ
tu es protéctor *meus*.

In te cantátio mea *semper* : *
tamquam prodígium factus sum
multis : et tu adiútor *fortis*.

Repleátur os meum laude, ut
cantem glóriam tuam : * tota
die magnítúdinem tuam.

Ne proicias me in témpore
senectútis : * cum defécerit vir-
tus mea, ne *derelinquas* me.

Quia dixerunt inimíci mei *mi-*
hi : * et qui custodiébant *ánimam*
meam, consílium fecérunt *in*
unum,

Dicéntes : Deus dereliquit eum, ⁊
persequimini et comprehéndite
eum : * quia non est *qui erípiat*.

Deus, ne elongeris a me : *
Deus meus, in auxilium meum
respice.

Psalmus 70, ii

Confundantur et deficiant de-
trahentes animæ meæ : *
operiantur confusione et pudore
qui quaerunt mala mihi.

Ego autem semper sperabo : *
et adiciam super omnem laudem
tuam.

Os meum annuntiabit iustitiam
tuam : * tota die salutare tuum.

Quoniam non cognovi littera-
turam, introibo in potentias Dó-
mini : * Dómine, memorabor
iustitiæ tuæ solus.

Deus, docuisti me a iuventute
mea : * et usque nunc pronun-
tiabo mirabilia tua.

Et usque in senectam et sé-
nium : * Deus, ne derelinquas
me,

Donec annuntiem brachium

tuum * generatióni omni, quæ
ventura est :

Potentiam tuam et iustitiam
tuam, Deus, usque in altíssima,
quæ fecisti magnalia : * Deus,
quis similis tibi?

Quantas ostendisti mihi tribu-
lationes multas et malas : * et
conversus vivificasti me : * et
de abyssi terræ iterum reduxisti
me :

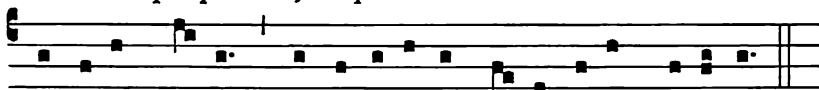
Multiplicasti magnificéntiam
tuam : * et conversus consolatus
es me.

Nam et ego confitebor tibi in
vasis psalmi veritatem tuam : *
Deus, psallam tibi in cithara,
Sanctus Israel.

Exsultabunt lábia mea cum
cantávero tibi : * et ánima mea,
quam redemisti.

Sed et lingua mea tota die me-
ditabitur iustitiam tuam : * cum
confúsi et reveriti fuerint qui
quaerunt mala mihi.

Extra tempus paschale, antiphona :

Adiú-tor me- us et li-be-rá-tor me- us esto, Dómi-ne.

Tempore paschali, antiphona :

Alle-lú-ia, alle-lú-ia, alle-lú-ia.

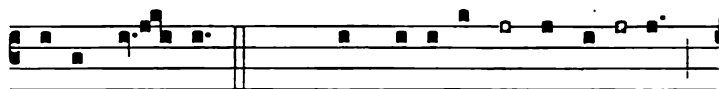
FERIA SEXTA

Extra tempus paschale

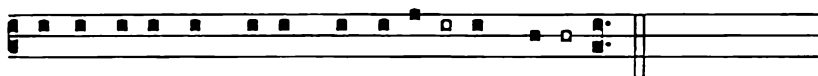
Ant.

VII d

V

o-ce me- a Ps. 76, i. ad Dóminum clamá- vi : *

vo-ce me- a ad De- um, et intén- dit mi- hi.

In die tribulatiónis meæ Deum
exquisivi, mánibus meis nocte
contra eum : * et non sum de-
céptus.

Rénuit consolári ánima mea, ⁊
memor fui Dei, et delectátus
sum, et exercitátus sum : * et
defécit spíritus meus.

Anticipavérunt vigilias óculi
mei : * turbátus sum et non sum
locútus.

Cogitávi dies antiquos : * et
annos ætérnos in mente hábui.

Et meditátus sum nocte cum
corde meo, * et exercitábar, et
scopébam spíritum meum.

Numquid in ætérnum proficiet
Deus : * aut non appónet ut
complacítior sit adhuc?

Aut in finem misericórdiam
suam abscíndet, * a generatióne
in generatiónem?

Aut obliviscétur miseréri
Deus? * aut continébit in ira sua
misericórdias suas?

Et dixi : Nunc cœpi : * hæc
mutatio dexteræ Excélsi.

Memor fui óperum Dómini : *
quia memor ero ab initio mira-
bílíum tuórum,

Et meditábor in ómnibus opé-
ribus tuis : * et in adinventiáni-
bus tuis exercébor.

Psalmus 76, ii

Deus, in sancto via tua : ⁊ quis
Deus magnus sicut Deus
noster? * tu es Deus qui facis
mirábilia.

Notam fecísti in pópulis vir-
tútem tuam : * redemísti in brá-
chio tuo pópulum tuum, filios
Iacob et Ioseph.

Vidérunt te aquæ, Deus, ꝛ vidérunt te aquæ : * et timuérunt, et turbátæ sunt abyssi.

Multitúdo sónitus aquárum : * vocem dedérunt nubes.

Etenim sagittæ tuæ tráns-eunt : * vox tonítrui tui in rota.

Illuxérunt coruscationes tuæ orbi terræ : * commóta est et contrémuit terra.

In mari via tua, et sémitæ tuæ in aquis multis : * et vestigia tua non cognoscéntur.

Deduxísti sicut oves pópulum tuum, * in manu Móysi et Aaron.

Psalmus 85

Inclína, Dómine, aurem tuam, et exáudi me : * quóniam inops, et pauper sum ego.

Custódi ánimam meam, quóniam sanctus sum : * salvum fac servum tuum, Deus meus, sperántem in te.

Miserére mei, Dómine, quóniam ad te clamávi tota die : * lætífica ánimam servi tui, quóniam ad te, Dómine, ánimam meam levávi.

Quóniam tu, Dómine, suávis, et mitis : * et multæ misericórdiæ ómnibus invocántibus te.

Auribus pèrcipe, Dómine, orationem meam : * et inténde voci deprecationis meæ.

In die tribulationis meæ clamávi ad te : * quia exaudísti me.

Non est símilis tui in diis, Dómine : * et non est secúndum ópera tua.

Omnes gentes, quascúmque fecísti, ꝛ vénient et adorábunt coram te, Dómine : * et glorificábunt nomen tuum.

Quóniam magnus es tu et fáciens mirabília : * tu es Deus solus.

Deduc me, Dómine, in via tua, ꝛ et ingrédiar in veritáte tua : * lætétur cor meum, ut timeat nomen tuum.

Confitébor tibi, Dómine, Deus meus, in toto corde meo, * et glorificábo nomen tuum in ætérnum :

Quia misericórdia tua magna est super me : * et cruísti ánimam meam ex inférno inferióri.

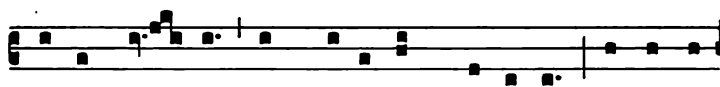
Deus, iníqui insurrexérunt super me, et synagóga poténtium quæsiérunt ánimam meam : * et non proposuérunt te in conspéctu suo.

Et tu, Dómine, Deus miserátor et miséricors, * pátiens et multæ misericórdiæ et verax,

Réspice in me et miserére mei, ꝛ da impérium tuum púero tuo : * et salvum fac filium ancillæ tuæ.

Fac mecum signum in bonum, ꝛ ut videant qui odérunt me, et confundántur : * quóniam tu, Dómine, adiuvísti me et consolátus es me.

Anti-
phona

Vo-ce me- a ad Dómi-num clamá-vi, neque o-

bli-viscé-tur mi-se-ré-ri De- us.

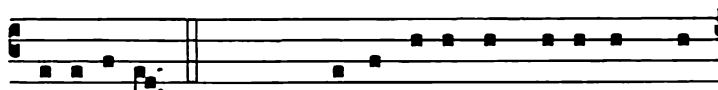
FERIA SEXTA T. P.

Tempore paschali

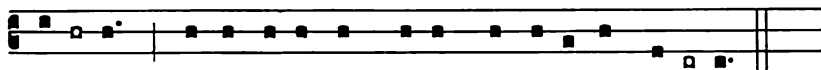
Ant.

VIII G

A

l- le-lú- ia. Ps. 76, i. Vo-ce me- a ad Dómi-num cla-

má- vi : * vo-ce me- a ad De- um, et inténdit mi- hi.

In die tribulatiónis meæ Deum exquísivi, mánibus meis nocte contra eum : * et non *sum de-céptus*.

Rénuit consolári ánima mea : ⁊ memor fui Dei, et delectátus sum, et exercitátus sum : * et defécit *spiritus meus*.

Anticipavérunt vigílias óculi mei : * turbátus sum, et non *sum locútus*.

Cogitávi dies antíquos : * et annos ætérnos in *mente hábui*.

Et meditátus sum nocte cum corde *meo*, * et exercitábar, et scopébam *spiritum meum*.

Numquid in ætérnum proíciet Deus : * aut non appónet ut complácior *sit adhuc*?

Aut in finem misericórdiam suam abscíndet, * a generatióne in generatióne?

Aut obliviscétur miseréri **Deus** ?

* aut continébit in ira sua miseri-
córdias suas ?

Et dixi : Nunc cœpi : * hæc
mutatio dexteræ **Excelsi**.

Memor fui óperum **Dómini** : *
quia memor ero ab initio mira-
bílíum tuórum,

Et meditabor in ómnibus opé-
ribus tuis : * et in adinventióni-
bus tuis *exercébor*.

Psalmus 76, ii

Deus, in sancto via tua : ⁊
quis Deus magnus sicut
Deus **noster** ? * tu es Deus qui
facis *mirabília*.

Notam fecisti in pópulis vir-
tutem tuam : * redemísti in
bráchio tuo pópulum tuum, fílios
Iacob et Ioseph.

Vidérunt te aquæ, Deus, ⁊
vidérunt te aquæ : * et ti-
muérunt, et turbátæ *sunt abyssi*.

Multitúdo sónitus aquárum : *
vocem *dedérunt nubes*.

Etenim sagittæ tuæ **tránseunt** :
* vox tonítrui tui *in rota*.

Illuxérunt coruscationes tuæ
orbi **terræ** : * commóta est et
contrémuit terra.

In mari via tua, et sémitæ tuæ
in aquis **multis** : * et vestigia
tua non *cognoscéntur*.

Deduxisti sicut oves pópulum
tuum, * in manu **Móysi et**
Aaron.

Psalmus 85

Inclína, Dómine, aurem tuam,
et exáudi me : * quóniam
inops, et pauper *sum ego*.

Custódi ánimam meam, quó-
niam **sanctus** sum : * salvum
fac servum tuum, Deus meus,
sperántem in te.

Miserére mei, Dómine, quó-
niam ad te clamávi tota **die** : *
lætifica ánimam servi tui, quó-
niam ad te, Dómine, ánimam
meam *levávi*.

Quóniam tu, Dómine, suávis
et **mitis** : * et multæ misericórdiæ
ómnibus *invocántibus te*.

Auribus pécipe, Dómine, ora-
tiónem meam : * et inténde voci
deprecationis meæ.

In die tribulatiónis *meæ* cla-
mávi ad te : * quia *exaudísti*
me.

Non est similis tui in diis,
Dómine : * et non est secúndum
ópera tua.

Omnes gentes quascúmque fe-
císti, ⁊ vénient, et adorábunt co-
ram te, **Dómine** : * et glorificá-
bunt *nomen tuum*.

Quóniam magnus es tu et
fáciens *mirabília* : * tu es **Deus**
solus.

Deduc me, Dómine, in via
tua, ⁊ et ingrédiar in veritate
tua : * lætétur cor meum, ut
tímeat nomen tuum.

Confitébor tibi, Dómine, Deus meus, in toto corde meo, * et glorificábo nomen tuum in ætérnum :

Quia misericórdia tua magna est super me : * et eruísti ánimam meam ex inférno inferióri.

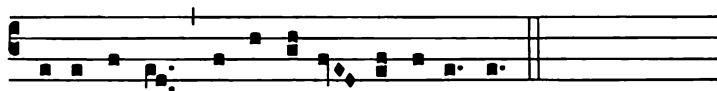
Deus, iníqui insurrexérunt super me, et synagóga poténtium quæsiérunt ánimam meam : * et non proposuérunt te in conspéctu suo.

Et tu, Dómine, Deus miserátor et miséricors, * pátiens et multæ misericórdiæ et verax,

Réspice in me, et miserére mei, ⁊ da impérium tuum púero tuo : * et salvum fac filium ancillæ tuæ.

Fac mecum signum in bonum, ⁊ ut vídeant qui odérunt me, et confundántur : * quóniam tu, Dómine, adiuvísti me et consolátus es me.

Anti-
phona

Alle-lú-ia, al-le-lú-ia, al-le-lú-ia.

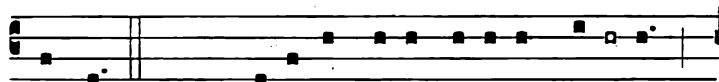
SABBATO

Extra tempus paschale

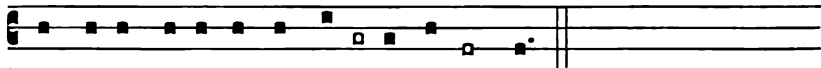
Ant.

v a

I

n-tret. Ps. 87. Dómi-ne, De-us sa-lú-tis me- æ : *

in di-e clamá-vi et noc-te co-ram te.

Intret in conspéctu tuo orátio mea : * inclína aurem tuam ad precem meam :

Quia repléta est malis ánima mea : * et vita mea inférno appropinquávit.

Æstimátus sum cum descendéntibus in lacum : * factus sum sicut homo sine adiutório, inter mórtuos liber.

Sicut vulneráti dormiéntes in sepúlcris, ⁊ quorum non es memor ámplius : * et ipsi de manu tua repúlsi sunt.

Posuérunt me in lacu inferióri : * in tenebrósis et in umbra mortis.

Super me confirmátus est furor tuus : * et omnes fluctus tuos induxísti super me.

Longe fecísti notos meos a me : * posuérunt me abominatióne sibi.

Tráditus sum, et non egredié-bar : * óculi mei languérunt præ inópia.

Clamávi ad te, Dómine, tota die : * expándi ad te manus meas.

Numquid mórtuis fácies mirabília : * aut médici suscitábunt, et confitebúntur tibi?

Numquid narrábit áliquis in sepúlcro misericórdiam tuam, * et veritátem tuam in perdi-tióne?

Numquid cognoscéntur in ténebris mirabília tua, * et iustítia tua in terra obliviónis?

Et ego ad te, Dómine, clamávi : * et mane orátio mea præveniet te.

Ut quid, Dómine, repélis oratióne meam : * avértis faciém tuam a me?

Pauper sum ego et in labóribus a iuventúte mea : * exaltátus autem, humiliátus sum et conturbátus.

In me transiérunt iræ tuæ : * et terróres tui conturbavérunt me.

Circumdedérunt me sicut aqua tota die : * circumdedérunt me simul.

Elongásti a me amicum et próximum : * et notos meos a miséria.

Psalmus 102, i

Benedic, ánima mea, Dómino : * et ómnia, quæ intra me sunt, nómini sancto eius.

Benedic, ánima mea, Dómino : * et noli oblivísci omnes retributiónes eius.

Qui propitiátur ómnibus iniquitatibus tuis : * qui sanat omnes infirmitátes tuas.

Qui rédimít de intéritu vitam tuam : * qui coronat te in misericórdia et miseratió nibus.

Qui replet in bonis desidérium tuum : * renovábitur ut áquilæ iuventus tua :

Fáciens misericórdias Dóminus : * et iudícium ómnibus iniúriam patiéntibus.

Notas fecit vias suas Móysi, * filiis Israel voluntátes suas.

Miserátor et miséricors Dóminus : * longánimis et multum miséricors.

Non in perpétuum irascétur : * neque in ætérnum comminábitur.

Non secúndum peccáta nostra fecit nobis : * neque secúndum iniquitátes nostras retríbuit nobis.

Quóniam secúndum altitúdinem cæli a terra : * corroborávit misericórdiam suam super timéntes se.

Quantum distat ortus ab occidente : * longe fecit a nobis iniquitátes nostras.

Psalmus 102, ii

Quómodo miserétur pater filiórum, ꝛ misértus est Dóminus timéntibus se : * quóniam ipse cognóvit figméntum nostrum.

Recordátus est quóniam pulvis sumus : ꝛ homo, sicut fænum dies eius, * tamquam flos agri sic efflorebit.

Quóniam spíritus pertransibit in illo, et non subsístet : * et non cognóscet ámplius locum suum.

Misericórdia autem Dómini ab ætérno, * et usque in ætérnum super timéntes eum.

Et iustitia illíus in filios filiórum, * his qui servant testaméntum eius :

Et mémore sunt mandatórum ipsíus, * ad faciéndum ea.

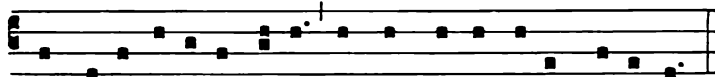
Dóminus in cælo parávit sedem suam : * et regnum ipsíus ómnibus dominábitur.

Benedícite Dómino, omnes Angeli eius : * poténtes virtúte, faciéntes verbum illíus, ad audiéndam vocem sermónum eius.

Benedícite Dómino, omnes virtútes eius : * ministri eius, qui fácitís voluntátem eius.

Benedícite Dómino, ómnia ópera eius : * in omni loco dominatiónis eius : bédedic, ánima mea, Dómino.

Anti-
phona

Intret o-rá-ti- o me- a in conspéctu tu-o, Dómi-ne.

SABBATO T. P.

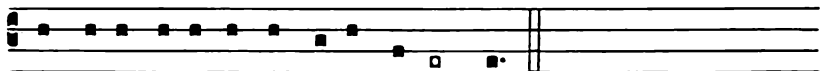
Tempore paschali

Ant.
VIII G

A

1- le-lú- ia. Ps. 87. Dómi-ne, De- us sa-lú-tis me- æ : *

in di- e clamá-vi et nocte co-ram te.

Intret in conspéctu tuo orátio mea : * inclína aurem tuam ad precem meam :

Quia repléta est malis ánima mea : * et vita mea inférno appropinquávit.

Æstimátus sum cum descendéntibus in lacum : * factus sum sicut homo sine adiutório, inter mórtuos liber.

Sicut vulneráti dormiéntes in sepúlcris, ⁊ quorum non es memor ámplius : * et ipsi de manu tua repúlsi sunt.

Posuérunt me in lacu inferióri : * in tenebrósis et in umbra mortis.

Super me confirmátus est furor tuus : * et omnes fluctus tuos induxísti super me.

Longe fecisti notos meos a me : * posuerunt me abominati^onem sibi.

Traditus sum, et non egrediēbar : * oculi mei languerunt *præ inopia*.

Clamavi ad te, Dómine, tota die : * expādi ad te *manus meas*.

Numquid mórtuis fácies mirabilia : * aut médici suscitabunt, et confitebúntur tibi?

Numquid narrábit áliquis in sepúlcro misericórdiam tuam, * et veritatem tuam in perditione?

Numquid cognoscéntur in ténebris mirabilia tua, * et iustitia tua in terra obliuⁱonis?

Et ego ad te, Dómine, clamávi : * et mane oratio mea *præveniet* te.

Ut quid, Dómine, repellis orationem meam : * avértis faciē tuam a me?

Pauper sum ego, et in labóribus a iuventute mea : * exaltatus autem, humiliatus sum et conturbátus.

In me transiérunt iræ tuæ : * et terróres tui conturbavérunt me.

Circumdedérunt me sicut aqua tota die : * circumdedérunt me simul.

Elongásti a me amicum et próximum : * et notos meos a miséria.

Psalmus 102, i

Benedic, ánima mea, Dómino : * et ómnia, quæ intra me sunt, nómini *sancto eius*.

Benedic, ánima mea, Dómino : * et noli oblivisci omnes retributi^ones eius.

Qui propitiátur ómnibus iniquitatibus tuis : * qui sanat omnes infirmitates tuas.

Qui rédimet de intéritu vitam tuam : * qui coronat te in misericórdia et miserati^onibus.

Qui replet in bonis desidérium tuum : * renovábitur ut áquilæ iuventus tua :

Fáciens misericórdias Dóminus : * et iudícium ómnibus iniúriam *patiéntibus*.

Notas fecit vias suas Móysi, * filiis Israel voluntates suas.

Miserátor et miséricors Dóminus : * longánimis et multum *miséricors*.

Non in perpétuum irascétur : * neque in ætérnum *comminábitur*.

Non secúndum peccáta nostra fecit nobis : * neque secúndum iniquitates nostras *retribuit nobis*.

Quóniam secúndum altitudinem cæli a terra : * corroborávit misericórdiam suam *super timén*tes se.

Quantum distat ortus ab occidente : * longe fecit a nobis iniquitates nostras.

Psalmus 102, ii

Quómodo miserétur pater fili-
liorum, ⁊ misértus est Dó-
minus timéntibus se : * quóniam
ipse cognóvit figméntum nostrum.

Recordátus est quóniam pulvis
sumus : ⁊ homo, sicut fænum
dies eius, * tamquam flos agri
sic efflorébit.

Quóniam spíritus pertransíbit
in illo, et non subsístet : * et
non cognóscet ámplius locum
suum.

Misericórdia autem Dómini ab
ætérno, * et usque in ætérnum
super timéntes eum.

Et iustítia illíus in filios fili-ó-

rum, * his qui servant testa-
méntum eius :

Et mémores sunt mandatórum
ipsíus, * ad faciéndum ea.

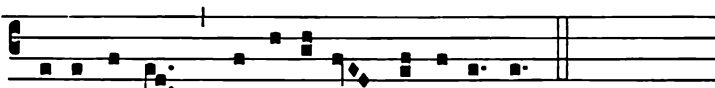
Dóminus in cælo parávit se-
dem suam : * et regnum ipsíus
ómnibus dominábitur.

Benedícite Dómino, omnes An-
geli eius : * poténtes virtúte,
faciéntes verbum illíus, ad au-
diéndam vocem sermónum eius.

Benedícite Dómino, omnes vir-
tútes eius : * ministri eius, qui
fácitis voluntátem eius.

Benedícite Dómino, ómnia
ópera eius : * in omni loco do-
minatiónis eius, benedic, ánima
mea, Dómino.

Anti-
phona

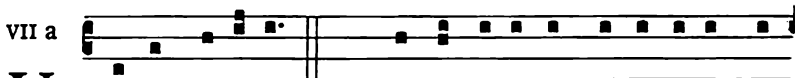

Alle-lú-ia, al-le-lú-ia, al-le-lú-ia.

IN FESTIS B. MARIAE VIRGINIS

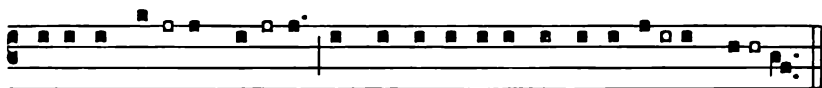
Super psalmos antiphona I nisi aliter notetur. In festo Septem Dolorum B. Mariæ Virg. antiphona 2.

VII a

V

irgo Ma-rí-a. Ps. 4. Cum invo-cá-rem, ex-audi-vit me

De-us iustí-ti-æ me- æ: * in tri-bu-la-ti-ó-ne di-la-tá-sti mi-hi.

Miserére mei, * et exáudi oratiónem meam.

Filii hóminum, úsquequo gravi corde? * ut quid dilígitis vanitátem, et quæritis mendá-cium?

Et scitóte quóniam mirificávit Dóminus sanctum suum : * Dóminus exáudiet me cum clamá-vero ad eum.

Irascimini, et nolíte peccáre : * quæ dicitis in córdibus vestris, in cubilibus vestris compungí-mini.

Sacrificáte sacrificium iustí-tiæ, ⁊ et speráte in Dómino : * multi dicunt : Quis osténdit nobis bona?

Signátum est super nos lumen vultus tui, Dómine : * dedísti lætítiam in corde meo.

A fructu fruménti, vini, et ólei sui * multiplicáti sunt.

In pace in idípsum * dórmiam et requiescam.

Quóniam tu, Dómine, singuláriter in spe * constituísti me.

Psalmus 90

Qui hábitat in adiutório Altíssimi, * in protectióne Dei cæli commorábitur.

Dicet Dómino : Suscéptor meus es tu, et refúgium meum : * Deus meus, sperábo in eum.

Quóniam ipse liberávit me de láqueo venántium, * et a verbo áspero.

Scápolis suis obumbrábit tibi : * et sub pennis eius sperábis.

Scuto circúmdabit te véritas eius : * non timébis a timóre noctúrno.

A sagitta volánte in die, ⁊ a negótio perambulánte in ténebris, * ab incúrsu et dæmónio meridiáno.

Cadent a látere tuo mille, ⁊ et decem millia a dextris tuis : * ad te autem non appropinquábit.

Verúmtamen óculis tuis considerábis : * et retributió nem peccatórum vidébis.

Quóniam tu es, Dómine, spes mea : * Altíssimum posuisti refúgium tuum.

Non accédet ad te malum : * et flagéllum non appropinquábit tabernáculo tuo.

Quóniam Angelis suis mandávit de te : * ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

In mánibus portábunt te : * ne forte offéndas ad lápidem pedem tuum.

Super áspidem, et basilíscum ambulábis : * et conculcábis leónem et dracónem.

Quóniam in me sperávit, libe-rábo eum : * prótegam eum, quóniam cognóvit nomen meum.

Clamábit ad me, et ego exáu-diam eum : ⁊ cum ipso sum in tribulatióne : * eripiam eum et glorificábo eum.

Longitúdine diérum replébo eum : * et osténdam illi salutáre meum.

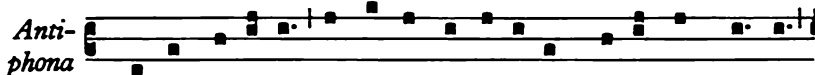
Psalmus 133

Ecce nunc benedicite Dómi-num, * omnes servi Dómini :

Qui statis in domo Dómini, * in átriis domus Dei nostri.

In nóctibus extóllite manus vestras in sancta, * et benedícite Dóminum.

Benedicat te Dóminus ex Sion, * qui fecit cælum et terram.

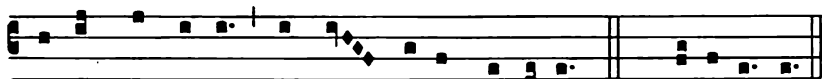
1. Virgo Ma-rí- a, non est ti-bi sími-lis na-ta in mundo

2. Virgo Ma-rí- a, non est ul-la sími-lem passa do- ló- rem

inter mu-lí- e-res, flo- rens ut ro-sa, fragrans sic-ut lí- li- um :

inter mu-lí- e-res, dum cru- ci- fi-xum cernis mo-ri Fí- li- um :

o-ra pro no-bis, Sancta De- i Gé-netrix. T. P. Alle-lú- ia.

o-ra pro no-bis, pi- a De- i Gé-netrix.

IN PURIFICATIONE B. M. V.

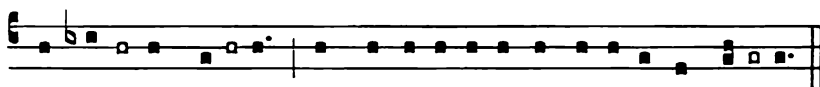
Super psalmos

Ant.

I g

S

ancta. Ps. 4. Cum invo-cá-rem, ex-audí-vit me De-us

iu-stí-ti-æ me- æ : * in tri-bu-la-ti-ó-ne di-la-tá-sti mi- hi.

Miserére mei, * et exáudi orationem meam.

Filii hóminum, úsquequo gravi corde? * ut quid diligitis vanitatem, et quæritis mendácium?

Et scitôte quóniam mirificávit Dóminus sanctum suum : * Dóminus exáudiet me cum clamávero ad eum.

Irascimini, et nolíte peccáre : * quæ dicitis in córdibus vestris, in cubilibus vestris compungimini.

Sacrificáte sacrificium iustitiæ, ⁊ et speráte in Dómino : * multi dicunt : Quis osténdit nobis bona?

Signátum est super nos lumen vultus tui, Dómine : * dedisti lætítiam in corde meo.

A fructu fruménti, vini, et ólei sui * multiplicáti sunt.

In pace in idípsum * dormiam et requiēscam.

Quóniam tu, Dómine, singularíter in spe * constituísti me.

Psalmus 90

Qui hábitat in adiutório Altíssimi, * in protectióne Dei cæli commorábitur.

Dicet Dómino : Suscéptor meus es tu, et refúgium meum : * Deus meus, sperábo in eum.

Quóniam ipse liberávit me de láqueo venántium, * et a verbo áspero.

Scápolis suis obumbrábit tibi : * et sub pennis eius sperábis.

Scuto circúmdabit te véritas eius : * non timébis a timóre noctúrno.

A sagitta volánte in die, ⁊ a negótio perambulánte in ténebris, * ab incúrsu, et dæmónio meridiáno.

Cadent a látere tuo mille, ⁊ et decem millia a **dextris** tuis : * ad te autem non *appropinquábit*.

Verúmtamen óculis tuis *considerábis* : * et retributiónem peccatórum *vidébis*.

Quóniam tu es, Dómine, spes **mea** : * Altíssimum posuisti *refúgium tuum*.

Non accédet **ad** te **malum** : * et flagéllum non *appropinquábit* tabernáculo tuo.

Quóniam Angelis suis *mandávit de* te : * ut custódiant te in ómnibus *viis* tuis.

In *mánibus* portábunt te : * ne forte offéndas ad lápidem *pedem tuum*.

Super áspidem, et basilíscum *ambulábis* : * et conculcábis leónem *et dracónem*.

Quóniam in me *sperávit*, libe-
rabo eum : * *prótegam eum*,
quóniam cognóvit *nomen meum*.

Clamábit ad me, et ego *exáu-*
diam eum : ⁊ cum ipso sum in
tribulatióne : * *eripiam eum* et
glorificábo eum.

Longitúdine diérum *replébo*
eum : * et osténdam illi *salutáre*
meum.

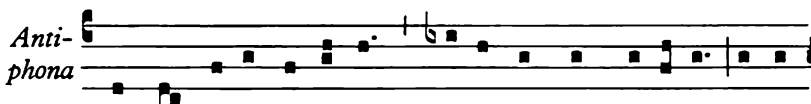
Psalmus 133

Ecce nunc *benedícite Dómi-*
num, * omnes *servi Dómini* :

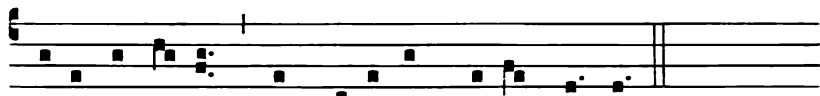
Qui statis in **domo Dómini**, *
in átriis domus *Dei nostri*.

In nóctibus *extóllite manus*
vestras in sancta, * et *benedícite*
Dóminum.

Benedícat te **Dóminus** ex **Sion**,
* qui fecit *cælum et terram*.

Sancta De- i Gé-ne-trix, Virgo semper Ma-rí- a, inter-

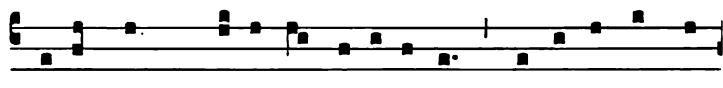

céde pro no-bis ad Dómi-num De- um nostrum.

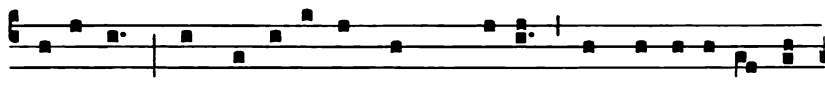
CANTICUM

cum antiphonis

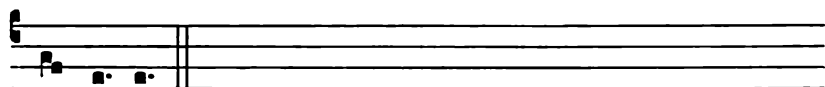
In officio per annum antiphona III a

S alva nos, * Dómi-ne, vi-gi-lántes, custó-di nos dor-

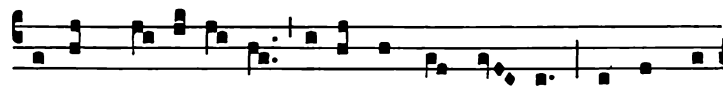

mi-éntes : ut vi-gi-lémus cum Christo, et requi-escá-mus

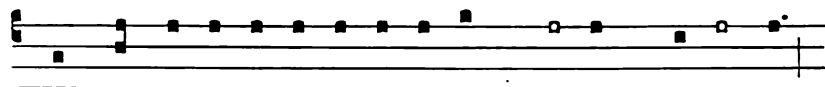

in pa-ce.

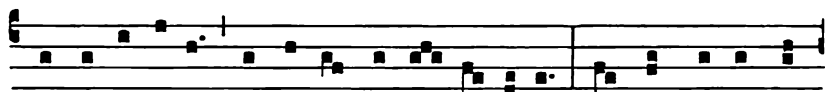
Tempore Passionis antiphona III a

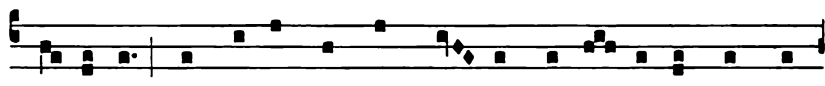
O Rex * glo-ri-ó-se inter sanctos tu-os, qui semper

Nunc di- mítis servum	tu- um, Dó-mi- ne, *
2. Quia vidérunt	ó- cu- li me- i *
3.	Quod pa- rá- sti *
4. Lumen ad revelati-	ó- nem gén- ti- um *
5. Glória	Pa- tri et Fí- li- o *
6. Sicut erat in principio et nunc	et sem- per, *

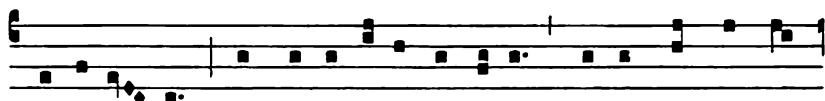
es laudá-bi-lis et tamen in-ef-fá-bi-lis : tu in no-bis es,

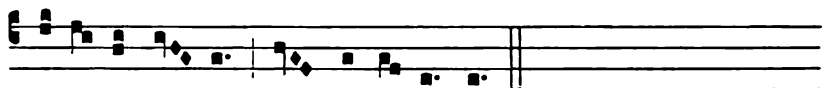
Dó-mi-ne, et nomen sanctum tu-um invo-cá-tum est su-

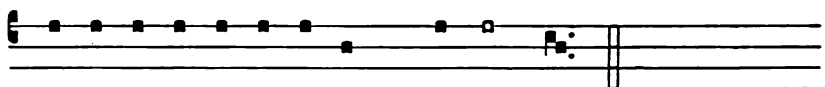
per nos : ne de-re-lín-quas nos, De-us no-ster : ut in di-e

iu-dí-ci- i nos col-lo-cá-re digné-ris inter sanctos et

e-léc-tos tu-os, Rex be-ne-díc-te.

1. secúndum verbum tuum	<i>in</i>	pa-	ce,
2. salutá-	<i>re</i>	tu-	um,
3. ante fáciem ómnium po-	<i>pu-</i>	ló-	rum,
4. et glóriam plebis tu-	<i>æ</i>	Is- ra-	el.
5. et Spíritu-	<i>i</i>	Sanc-	to.
6. et in sǎcula sǎculó-	<i>rum.</i>	A-	men.

*Hebdomada I et II Quadragesimæ antiphona IV E***E**

- ví- gi- la * su- per nos, æ- térne Salvá- tor, ne nos

ap- pre- hén- dat cá- li- dus tentá- tor : qui- a tu factus es no-

bis sempi- tér- nus ad- iú- tor.

*Hebdomada III et IV Quadragesimæ antiphona IV E***M**

é- di- a vi- ta * in morte su- mus: quém quæ- rimus

ad- iu- tó- rem ni- si te, Dómi- ne, qui pro peccá- tis

Nunc di- mîtts servum

2. Quia vidérunt ó-

3.

4. Lumen ad revelati-

5. Glória Pa-

6. Sicut erat in principio et

tu- um, Dó- mi- ne, *

cu- li me- i *

Quod pa- rá- sti *

ó- nem gén- ti- um *

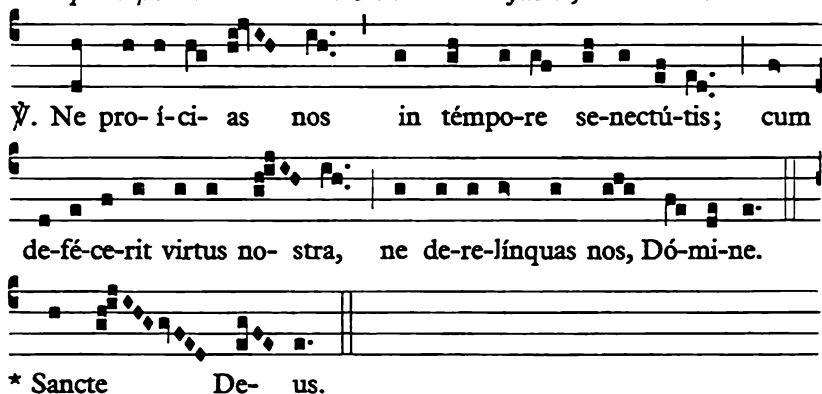
tri et Fí- li- o *

nunc et sem- per, *

no- stris iu- ste i- rá- sce- ris? * Sancte De- us,
sancte for- tis, sancte et mi- sé- ri- cors Salvá-
tor, amá- ræ morti ne tra- das nos.

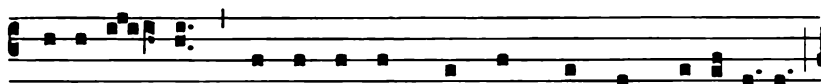
Sequens Ψ. cantetur ab uno cui iniunctum fuerit, choro sedente.

Ψ. Ne pro- í- ci- as nos in témpo- re se- nectú- tis; cum
de- fé- ce- rit virtus no- stra, ne de- re- lín- quas nos, Dó- mi- ne.
* Sancte De- us.

1. secúndum verbum	tu- um in	pa- ce,
2. sa-	lu- tá- re	tu- um,
3. ante fáciem ómni-	um po- pu-	ló- rum,
4. et glóriam ple-	bis tu- æ	Is- ra- el.
5. et Spi-	ri- tu- i	Sancto.
6. et in sácula sæ-	cu- ló- rum.	A- men.

*Antiphona v a**Tempore Nativitatis*

1. Alle-lú- ia. * Verbum ca- ro fac- tum est, alle-lú-ia,

Tempore Epiphaniæ

2. Alle-lú- ia. * Omnes de Sa- ba vé- ni- ent, alle-lú-ia,

Tempore Resurrectionis

3. Alle-lú- ia. * Resurré- xit Dó- mi- nus, alle-lú-ia,

Tempore Ascensionis

4. Alle-lú- ia. * Ascéndens Chri- stus in al- tum, alle-lú-ia,

Tempore Pentecostes

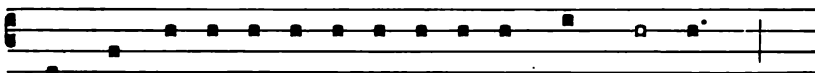
5. Alle-lú- ia. * Spíritus Pa- rá- cli- tus, alle-lú-ia,

In festo Corporis Christi

6. Alle-lú- ia. * Panis quem e- go dé- de- ro, alle-lú-ia,

In festo Cordis Iesu

7. Alle-lú- ia. * Hauriétis in gáu- di- o, alle-lú-ia,

Nunc di- mītis servum tuum,

2. Quia vidérunt óculi

3. Quod pa-

4. Lumen ad revelatióem

5. Glória Patri et

6. Sicut erat in princípio et nunc et sem-

Dó- mi- ne, *

me- i *

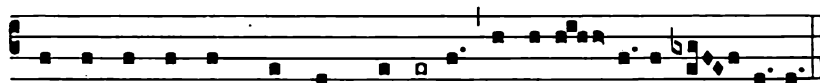
rá- sti *

gén- ti- um *

Fí- li- o *

per, *

1. et habitá- vit in no- bis, al-le-lú- ia, al-le- lú-ia.

2. aurum et thus de- fe- rén- tes, al-le-lú- ia, al-le- lú-ia.

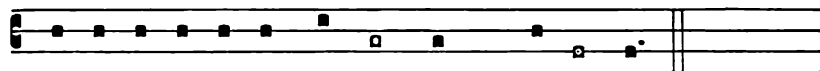
3. sicut di- xit vo- bis, al-le-lú- ia, al-le- lú-ia.

4. captívam duxit ca-pti- vi- tá- tem, al-le-lú- ia, al-le- lú-ia.

5. docé- bit vos ómni- a, al-le-lú- ia, al-le- lú-ia.

6. caro mea est pro mun-di vi- ta, al-le-lú- ia, al-le- lú-ia.

7. de fóntribus Sal- va- tó- ris, al-le-lú- ia, al-le- lú-ia.

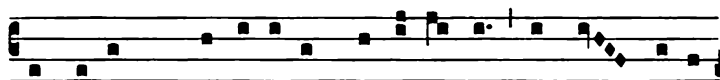

1. secúndum verbum	tu- um	in	pa-	ce,
2. salu-	tá-	re	tu-	um,
3. ante fáciem ómnium	po-	pu-	ló-	rum,
4. et glóriam plebis	tu-	æ	Is- ra-	el.
5. et Spi-	rí-	tu-	i	Sanc-
6. et in sǎcula sǎcu-	ló-	rum.	A-	men.

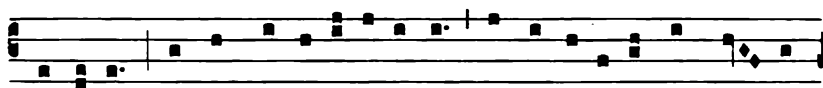
In festis B.M.V. omnium gratiarum Mediatricis, B. Mariæ V. Reginæ, Assumptionis B.M.V., SS. Nominis Mariæ et Septem Dolorum B.M.V. antiphona VII a

Dum dicitur sequens antiphona, sint Fratres genuflexi.

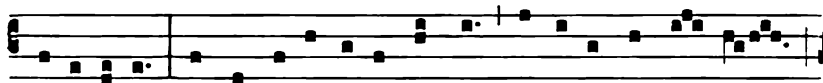
S

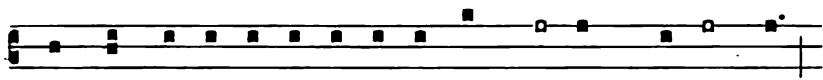
ub tu-um * præ-si-di-um confû-gi-mus, sancta De-i

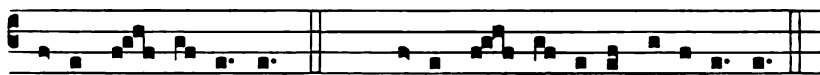
Gé-netrix : nostras depre-ca-ti-ó-nes ne despí-ci-as in ne-ces-

si-tá-ti-bus, sed a pe-rí-cu-lis cunctis lí-be-ra nos semper *

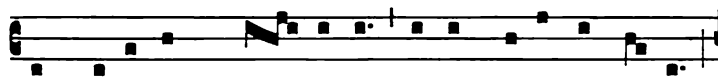

Nunc di- mîtis servum	tu- um, Dó-mi- ne, *
2. Quia vidérunt	ó- cu- li me- i *
3.	Quod pa- rá- sti *
4. Lumen ad revelati-	ó- nem gén- ti- um *
5. Glória	Pa- tri et Fí- li- o *
6. Sicut erat in princípio et nunc	et sem- per, *

Virgo be- ne- díc-ta. * *T. P.* Virgo be- ne- díc-ta, alle-lú- ia.

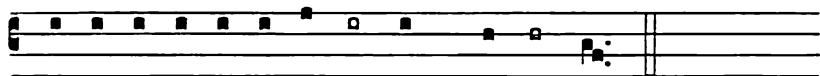
In festo Purificationis B. Mariæ V. antiphona VII a

N unc dimít-tis, * Dó- mi-ne, servum tu-um in pa- ce,

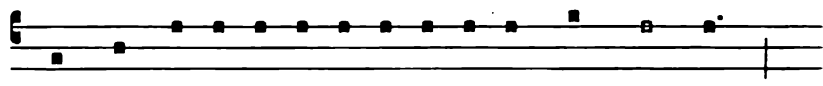

qui- a vi-dé-runt ó-cu-li me- i sa-lu-tá-re tu- um.

1. secúndum verbum tu- um in pa- ce,
2. salu- tá- re tu- um,
3. ante fáciem ómnium po- pu- ló- rum,
4. et glóriam plebis tu- æ Is- ra- el.
5. et Spi- rí- tu- i Sanc- to.
6. et in sǽcula sǽcu- ló- rum. A- men.

In festis B. Mariæ V., nisi aliter notetur, antiphona VIII G

Nunc di-míttis servum tuum,

2. Quia vidérunt óculi

3. Quod pa-

4. Lumen ad revelatióem

5. Glória Patri et

6. Sicut erat in princípio et nunc et sem-

Dó-mi-ne, *

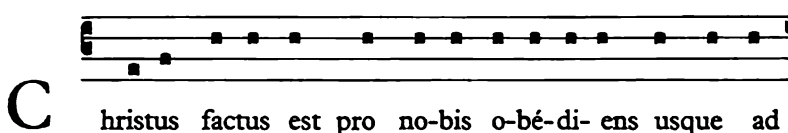
me-i *

rá-sti *

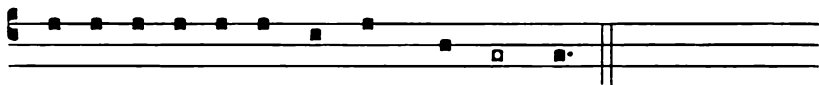
gén-ti-um *

Fí-li-o *

per, *

*Triduo sacro antiphona VIII G**Dicto et glóriam plebis tuæ Israel, statim cantatur antiphona :*

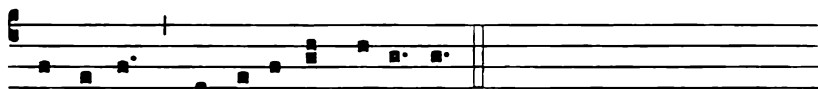
mortem, mortem autem cru-cis.

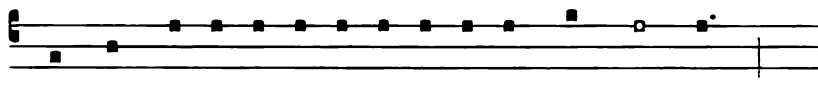
1. secúndum verbum tu-	um in	pa-	ce,
2. salu-	tá- re	tu-	um,
3. ante fáciem ómnium	po- pu-	ló-	rum,
4. et glóriam plebis	tu- æ	Is- ra-	el.
5. et Spíri-	tu- i	Sanc-	to.
6. et in sácula sæcu-	ló- rum.	A-	men.

In vigilia Nativitatis Domini antiphona VIII c

E c-ce * complé-ta sunt ómni- a quæ dicta sunt per

Ange-lum de Virgi-ne Ma-rí- a.

Nunc di- mîtis servum tuum,

2. Quia vidérunt óculi

3. Quod pa-

4. Lumen ad revelatióem

5. Glória Patri et

6. Sicut erat in princípio et nunc et sem-

Dó- mi- ne, *

me- i *

rá- sti *

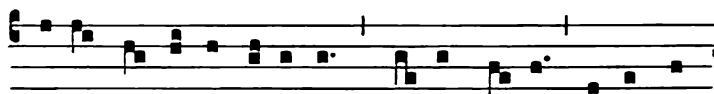
gén- ti- um *

Fí- li- o *

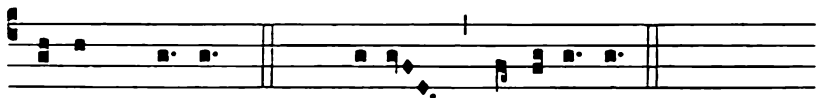
per, *

In festo Annuntiationis B. Mariæ V. antiphona VIII c

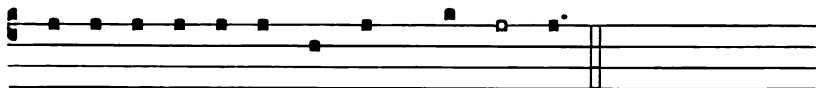
E

c-ce * an-cíl-la Dómi-ni : fi- at mi- hi se-cúndum

verbum * tu- um. * T. P. tu- um, al-le-lú- ia.

1. secúndum verbum tu- um in pa- ce,
2. salu- tá- re tu- um,
3. ante fáciem ómnium po- pu- ló- rum,
4. et glóriam plebis tu- æ Is- ra- el.
5. et Spirí- tu- i Sanc- to.
6. et in sǽcula sǽcu- ló- rum. A- men.

TABULA GENERALIS

ARTICULUS I. Regulæ concordantiarum melodiæ cum textu	
in clausulis	5
§ I. De clausulis melodicis earumque structura	5
§ II. De concordantia melodiæ cum textu	7
§ III. De syllabis supervenientibus	7
§ IV. De quibusdam clausulis syllabicus	8
§ V. De clausulis abbreviatis ratione textus deficientis . .	9
ARTICULUS II. Toni psalmodiarum et canticorum	
De partibus psalmodiæ	10
§ I. De psalmis primi toni	13
§ II. De psalmis secundi toni	16
§ III. De psalmis tertii toni	18
§ IV. De psalmis quarti toni	19
§ V. De psalmis quinti toni	22
§ VI. De psalmis sexti toni	23
§ VII. De psalmis septimi toni	24
§ VIII. De psalmis octavi toni	26
§ IX. Tonus peregrinus	28
§ X. Tonus in directum	29
ARTICULUS III. Toni communes Officii et Missæ	
§ I. Toni versiculorum	30
§ II. Tonus capituli	31
§ III. Toni orationum	33
§ IV. Tonus lectionis	39
§ V. Tonus epistolæ	44
§ VI. Tonus evangelii	52
De signorum usu	64
Ad Completorium psalmi et canticum	65